

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๘๐/๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๔/๒๕/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๓๐ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง	องค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทอง	ผู้ฟ้องคดี
	ห้างหุ้นส่วนจำกัด บ่อแก้วก่อสร้าง ที่ ๑ นายตันติกร เปลี่ยนยอน ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองอุตรธานี
คดีหมายเลขดำที่ ๘๓/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ ๒๙๑/๒๕๖๓

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้จัดทำรายละเอียดและข้อมูลประกอบด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูความเสียหายของพื้นที่ห้วยบุงแสงที่เสียหายจากภัยธรรมชาติให้กลับสู่สภาพเดิม เพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำของลำห้วยมายตอนกลาง สำหรับให้เกษตรกรไว้ใช้เพื่อการเกษตรในช่วงฤดูแล้ง เพื่อเป็นแหล่งน้ำและเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลาใช้ในการเกษตรและอุปโภคและบริโภค และเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของราษฎรให้ดีขึ้น และได้รับการจัดสรรงบประมาณจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามโครงการช่วยเหลือฟื้นฟูความเสียหายจากภัยพิบัติธรรมชาติและสาธารณภัย เงินอุดหนุนเฉพาะกิจเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับช่วยเหลือและฟื้นฟูพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยหลังน้ำลด จากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ และมีคำสั่ง ที่ ๑๒๔/๒๕๕๕ ลงวันที่

/๒๕ มิถุนายน...

๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดจ้าง โดยในส่วคณะกรรมการ
 ตรวจสอบการจ้าง มีนายวัชรินทร์ อุปเทพ ตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานปลัด เป็นประธานกรรมการ
 นายภาณุ มหาวัง นายอัครพงษ์ พวงพิลา นายประดิษฐ์ สุพร และนายอุดร คนเพียร เป็นกรรมการ
 ส่วนผู้ควบคุมงานก่อสร้างนั้น นายประดับ สังข์ครุฑ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา เป็นหัวหน้า
 และนายคนองเดช แก้วอินทร์ตา ตำแหน่งนายช่างโยธา เป็นผู้ควบคุมงาน ต่อมา ผู้ฟ้องคดี
 ได้ทำสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ว่าจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 ให้เป็นผู้ดำเนินการขุดลอกห้วยบุงแสง บ้านดงห้วยเปลือย หมู่ที่ ๗ ตำบลดงหม้อทอง อำเภอบ้านม่วง
 จังหวัดสกลนคร โดยมีขนาดปากบนกว้าง ๑๓ เมตร ปากล่างกว้าง ๖ เมตร ยาว ๑,๒๕๐ เมตร
 ลึกเฉลี่ย ๓ เมตร ลาดเอียง ๑/๑.๕ หรือปริมาณดินขุดไม่น้อยกว่า ๓๕,๖๒๕ ลูกบาศก์เมตร
 วงเงินค่าจ้างจำนวน ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้รับจ้างต้องเริ่มทำงานภายในวันที่
 ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ และให้แล้วเสร็จบริบูรณ์ภายในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งในวันทำสัญญา
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำหลักประกันเป็นหนังสือค้ำประกันจากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)
 สาขาพังโคน ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ เป็นเงินจำนวน ๙๘,๑๕๐ บาท มอบไว้ให้กับ
 ผู้ฟ้องคดีเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา แต่หลังจากเข้าทำสัญญาแล้วผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 ไม่สามารถขุดลอกห้วยบุงแสงตามสัญญาจ้างได้เนื่องจากมีน้ำท่วมสูง นายประดับ สังข์ครุฑ
 ผู้อำนวยการกองช่างของผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองพิจารณาร่วมกันแล้วเห็นว่า
 หากไม่สามารถดำเนินงานตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ได้
 งบประมาณที่ได้รับจัดสรรตามโครงการดังกล่าวจะต้องส่งคืนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
 เมื่อสิ้นปีงบประมาณ เพื่อไม่ให้ต้องส่งคืนเงิน จึงได้ย้ายไปขุดลอกบริเวณหนองบัวซึ่งเป็น
 พื้นที่สูงน้ำท่วมไม่ถึงแทน โดยเป็นบริเวณต่างจากแผนที่ห้วยบุงแสงที่ปรากฏในเอกสาร
 รายละเอียดและข้อมูลประกอบด้านโครงสร้างพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕
 แต่เนื่องจากไม่มีการเตรียมการ การประชาสัมพันธ์ และทำเอกสารอุทิตที่ดินใกล้เคียง
 การดำเนินการขุดลอกหนองบัวจึงทำได้เพียง ๒๐๐ เมตร ก็ต้องหยุดขุดลอกเนื่องจาก
 ประชาชนที่มีที่ดินติดบริเวณหนองบัวซึ่งได้รับผลกระทบคัดค้าน แต่เจ้าหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี
 และผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้สมคบร่วมกันทุจริตทำการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างตามสัญญาโดยที่ไม่มี
 การทำงานจริง มีการแก้ไขรายชื่อคณะกรรมการตรวจสอบการจ้างตามคำสั่ง ที่ ๑๒๔/๒๕๕๕
 ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ให้นายประดับ สังข์ครุฑ เป็นประธานกรรมการตรวจสอบงาน
 นายอภิวัฒน์ เชื้อคำจันทร์ นายภูวนาท แสงสุวรรณ นายวิโรจน์ สุพร และนายหวน สิงห์ขันธุ์
 เป็นกรรมการตรวจสอบงานจ้าง ให้นายประดับ สังข์ครุฑ เป็นผู้ควบคุมงาน และนายคนองเดช
 แก้วอินทร์ตา เป็นผู้ช่วยผู้ควบคุมงาน เพื่อใช้ประกอบการเบิกจ่ายเงิน และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 ได้ทำหลักฐานเท็จส่งมอบงานจ้างตามใบส่งมอบงาน ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ โดยช่างผู้ควบคุมงาน

/ได้รับรอง...

ได้รับรองเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำงานเสร็จสมบูรณ์ถูกต้องครบถ้วนตามแบบแปลนทุกประการ และทำหลักฐานว่าคณะกรรมการตรวจรับการจ้างตามรายชื่อที่มีการแก้ไขได้ทำการตรวจรับงานจ้าง เมื่อวันที่ - กันยายน ๒๕๕๕ (ยกเว้นชื่อนายอุดร คนเพียร ที่ถูกแก้ไขแล้วแต่มีชื่อร่วมตรวจการจ้าง) เจ้าหน้าที่การเงินของผู้ฟ้องคดีได้เบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้กับผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไปเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๕ และคืนหนังสือค้ำประกันธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาพังโคน ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมา สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินโดยสำนักตรวจสอบพิเศษ ภาค ๖ ได้ตรวจสอบสืบสวนกรณีดังกล่าวปรากฏว่าได้มีการดำเนินโครงการที่บริเวณหนองบัว ไม่ใช่ช่วยบุงแสงตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง และมีปริมาณงานที่ขุดลอกขาดไปร้อยละ ๘๖.๖๕ ซึ่งการไม่ดำเนินโครงการที่ช่วยบุงแสงตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างนั้นส่งผลให้โครงการดังกล่าว ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการตามรายละเอียดและข้อมูลประกอบด้านโครงสร้างพื้นฐาน โครงการขอรับการสนับสนุนงบประมาณขุดลอกช่วยบุงแสง ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ขอรับการสนับสนุนจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงถือว่าเกิดความเสียหายแก่ทางราชการ เต็มตามจำนวนที่กำหนดไว้ในสัญญา คือ ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินอาศัยอำนาจ ตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พิจารณาแล้วเห็นชอบกับผลการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จึงมีหนังสือ ลับมาก ที่ ตผ ๐๐๔๖ อด/๑๐๘๐ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ แจ้งให้นายกองค้ำการบริหารส่วนตำบลดงหม้อทองดำเนินการกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งทางอาญา ทางวินัย และทางแพ่ง โดยในส่วนของ การดำเนินการทางแพ่งนั้น ให้ผู้ฟ้องคดีเรียกเงินค่าจ้าง จำนวน ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท คืนจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง คืนเงินจำนวน ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี จำนวน ๓ ครั้ง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเพิกเฉย ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ สน ๗๑๖๐๒/๓๗๘ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ บอกลีกสัญญาจ้าง ตั้งแต่วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระค่าปรับตั้งแต่วันถัดจาก วันครบกำหนดอายุสัญญาจนถึงวันบอกลีกสัญญา จำนวนร้อยละสิบของจำนวนเงินค่าจ้าง คิดเป็นค่าปรับเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๙๖,๓๐๐ บาท โดยให้ชำระค่าปรับภายในกำหนด ๑๐ วัน นับแต่ วันที่ได้รับหนังสือ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเพิกเฉย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชำระเงินค่าจ้างตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองรับไปโดยไม่มีสิทธิจำนวน ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับจากวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงวันฟ้องคดี

/จำนวน...

จำนวน ๕๖๗,๒๐๖ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๒,๕๓๐,๒๐๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของจำนวนเงิน ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชำระเงินค่าปรับจำนวน ๑๙๖,๓๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับจากวันที่ผิดนัด (วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๙) จนถึงวันฟ้องเป็นเงิน ๑,๕๓๒ บาท รวมเป็นเงิน ๑๙๗,๘๓๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของจำนวนเงิน ๑๙๖,๓๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า ผู้ฟ้องคดีดำเนินการจัดจ้างโครงการขุดลอกห้วยบุงแสง ด้วยวิธีพิเศษ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รวมถึงผู้ประกอบการรายอื่นเชิญให้ยื่นแบบเสนอราคาโดยวิธีพิเศษ โดยส่งใบเสนอราคาและใบแจ้งปริมาณงานโครงการขุดลอกห้วยบุงแสงจำนวน ๑ ชุด ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หนังสือดังกล่าวมีรายละเอียดแต่เพียงว่า “โครงการขุดลอกห้วยบุงแสง บ้านดงห้วยเปลือย หมู่ที่ ๗ ปากบน กว้าง ๑๓ เมตร ปากล่างกว้าง ๖ เมตร ยาว ๑,๒๕๐ เมตร ลึกเฉลี่ย ๓ เมตร ลาดเอียง ๑/๑.๕ หรือ ปริมาตรดินขุดไม่น้อยกว่า ๓๕,๖๒๕ ลูกบาศก์เมตร พร้อมทั้งปรับแต่งรูปคันดินให้เรียบร้อย รายละเอียดตามปริมาณงานและแบบแปลนที่กำหนด งบประมาณ ๑,๙๖๘,๐๐๐ บาท โดยกำหนด ยื่นราคาระยะเวลา ๙๐ วัน และกำหนดแล้วเสร็จ ๙๐ วัน” ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่อาจทราบได้ว่าสถานที่ก่อสร้างโครงการนี้จะอยู่บริเวณใด ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ยื่นขอเสนอราคา โดยวิธีพิเศษเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ โดยได้แนบบัญชีรายการก่อสร้าง (ใบแจ้งปริมาณงาน) และบัญชีรายการก่อสร้าง ซึ่งเป็นเอกสารที่ผู้ฟ้องคดีส่งมาด้วย ในบัญชีรายการก่อสร้าง (ใบแจ้งปริมาณงาน) ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้ประกอบการเสนอราคานั้น ปรากฏรายการปริมาณงานที่จะต้องดำเนินการตามสัญญา ดังนี้ ๑. งานเบิกป่า ๒ ข้างทาง ขนาดกว้างข้างละ ๑๔ เมตร รวม ๒๘ เมตร จำนวน ๒๑ ไร่ ราคาหน่วย ๒,๐๐๐ บาท รวมราคาวัสดุและค่าแรง ๔,๒๐๐ บาท ๒. งานขุดเหวียงพร้อมตักแต่งคันทางขนาดปากบนกว้าง ๑๓ เมตร ปากล่างกว้าง ๖ เมตร ลึก ๓ เมตร จำนวน ๓๕,๖๒๕ ลูกบาศก์เมตร ราคาหน่วยละ ๔๐ บาท รวมราคาวัสดุและค่าแรง เป็นเงิน ๑,๔๒๕,๐๐๐ บาท รวมราคาวัสดุและค่าแรงทั้งสองรายการเป็นเงิน ๑,๔๖๗,๐๐๐ บาท และค่าแพคเตอร์ เอฟ ๑.๓๓๖๕ เป็นเงิน ๑,๙๖๐,๖๔๕ บาท ๓. งานติดตั้งป้ายโครงการตามแบบ องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนด ๑ ป้าย รวมราคาวัสดุและค่าแรงเป็นเงิน ๓,๕๐๐ บาท คิดราคา ค่าขุดลอกทั้งสิ้น ๑,๙๖๔,๑๔๕ บาท แต่ผู้ฟ้องคดีปรับราคาก่อสร้างเป็นเงิน ๑,๙๖๔,๐๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้เสนอราคาต่ำสุด และผู้ฟ้องคดีได้ต่อรองราคาแล้วผู้ถูกฟ้องคดียินยอม ลดราคาลง ๑,๐๐๐ บาท คงเหลือราคาจ้าง ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้าง เลขที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ว่าจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ดำเนินการโครงการดังกล่าว โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องเริ่มทำงานภายในวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ และให้แล้วเสร็จบริบูรณ์

/ภายใน...

ภายในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ สัญญาดังกล่าวกำหนดเพียงปริมาณงานและรูปแบบที่กำหนดเท่านั้น มิได้ระบุรายละเอียดถึงตำแหน่งที่ตั้งโครงการ ดังนั้น จึงเป็นที่ทราบโดยปริยายว่า นายประดัด สังข์ครุฑ ซึ่งเป็นผู้เสนอโครงการและเป็นผู้ควบคุมงานก่อสร้างตามคำสั่ง ที่ ๑๒๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดจ้าง จะเป็นผู้ชี้จุดตำแหน่งโครงการ โดยเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองและคณะกรรมการดำเนินการจัดจ้างได้ออกสำรวจพื้นที่ก่อสร้าง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองทำงานตามสัญญาจ้างผิดไปจากสถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญาจึงเป็นไปโดยการนำชี้ของเจ้าหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี จึงไม่อาจถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองปฏิบัติผิดสัญญา ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองคืนเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีเต็มจำนวน นั้น เมื่อตามบันทึกสังเกตการณ์จ้างก่อสร้างของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๖ ผลการตรวจสอบจากการสังเกตการณ์ปรากฏว่า สภาพสิ่งก่อสร้างใช้การได้ดีและใช้ประโยชน์แล้ว ส่วนความครบถ้วนถูกต้องตามแบบรูปรายการและเงื่อนไขของสัญญามีข้อสังเกต ดังนี้ ข้อกำหนดต้องขุดลอกยาว ๑,๒๕๐ เมตร แต่ตรวจวัดได้ ๒๑๔ เมตร ขาดความยาวไป ๑,๐๓๖ เมตร คิดเป็นมูลค่าความเสียหายที่ทางราชการจ่ายเงินโดยไม่มีก่อสร้างเป็นเงินจำนวน ๑,๖๒๖,๕๓๔ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า การคำนวณมูลค่าความเสียหายการก่อสร้างดังกล่าวขาดหลักฐานรองรับ เนื่องจากตามสัญญาจ้างนอกจากความยาวของคันดินที่ขุดลอกแล้วยังมีอีกหลายส่วนประกอบกัน ซึ่งข้อ ๑ ของสัญญาจ้างได้กำหนดเงื่อนไขงานตามสัญญาจ้างไว้หลายส่วน ดังนี้ ข้อ ๑ ข้อตกลงว่าจ้าง ... ปากบนกว้าง ๑๓ เมตร ปากล่างกว้าง ๖ เมตร ยาว ๑,๒๕๐ เมตร ลึกเฉลี่ย ๓ เมตร ลาดเอียง ๑/๑.๕ หรือปริมาณดินขุดไม่น้อยกว่า ๓๕,๖๒๕ ลูกบาศก์เมตร พร้อมปรับแต่งคันดินให้เรียบร้อย จากข้อตกลงดังกล่าวเห็นได้ว่า ปริมาณงานตามสัญญาเป็นการสำรวจออกแบบพื้นที่ห้วยบุงแสง แต่บริเวณที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองทำการก่อสร้างนั้น เป็นพื้นที่ของหนองบัวซึ่งยังไม่มีการสำรวจ จึงยังไม่อาจทราบได้ว่าเดิมพื้นที่หนองบัวมีสภาพกว้างลึกเท่าใด ปริมาณดินที่ขุดจะน้อยหรือมากกว่า ๓๕,๖๒๕ ลูกบาศก์เมตรหรือไม่ ไม่มีการคำนวณ การที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินคำนวณโดยคิดเพียงระยะทางแล้วคำนวณเปรียบเทียบกับเนื้องานขุดลอกห้วยบุงแสงย่อมไม่เป็นธรรม ซึ่งเนื้องานที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำงานตามสัญญาจ้างนั้นมีปริมาณงานหรือเนื้องานและแบบแปลนเท่ากับที่ปรากฏตามสัญญาจ้าง แต่ขาดเพียงระยะทางเท่านั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองทำงานตามการนำชี้ของคณะกรรมการของผู้ฟ้องคดี และงานก่อสร้างสามารถใช้การได้ดีและใช้ประโยชน์แล้ว ผู้ฟ้องคดีจะปฏิเสธไม่รับงานหรือไม่คิดเนื้องานย่อมไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นธรรม ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจัดบันทึกรายงานประจำวันการควบคุมงานแสดงการทำงานร่วมกับคณะกรรมการผู้ควบคุมงานก่อสร้างโดยผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจัดบันทึกตามความเป็นจริง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่มีความรู้

/รายละเอียด...

รายละเอียดและวิธีการเขียนบันทึกจึงมิได้ลงรายละเอียดในระยะหรือปริมาณดินที่ขุด ทั้งนี้เห็นว่า
 ในบันทึกดังกล่าวผู้ควบคุมงานซึ่งเป็นผู้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย จะทำการสรุป
 อีกชั้นหนึ่ง ส่วนงานจะแล้วเสร็จหรือไม่ย่อมเป็นหน้าที่ของผู้ควบคุมงานก่อสร้างนำชี้และควบคุมให้
 ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองดำเนินการ ซึ่งผู้ควบคุมงานก่อสร้างได้แจ้งว่างานก่อสร้างแล้วเสร็จ ส่วนภายใน
 หน่วยงานของผู้ฟ้องคดีจะมีการทุจริตประพดมิชอบหรือไม่ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ทราบและไม่มี
 ส่วนร่วมในการกระทำดังกล่าว ในระหว่างการก่อสร้างผู้ควบคุมงานก่อสร้างจะมาควบคุมงานเป็นบางครั้ง
 โดยจะอธิบายเรื่องงานและรูปแบบให้ช่างของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองและ
 ช่างจึงเชื่อว่าเป็นรูปแบบที่สัญญากำหนดไว้ จึงไม่อาจกล่าวอ้างได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมทุจริต
 ในครั้งนี้ด้วย อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองส่งมอบงานจ้างตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕
 แต่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดสกลนครไปตรวจสอบหรือสังเกตการณ์ในวันที่ ๒๕ มีนาคม
 ๒๕๕๖ เป็นเวลาห่างกันถึง ๗ เดือน ย่อมทำให้สภาพพื้นที่เปลี่ยนแปลงไป จึงไม่อาจเปรียบเทียบ
 ให้เห็นเนื้องานที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปฏิบัติตามสัญญาจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีมีเนื้องานครบถ้วน
 อีกทั้งการจ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็กระทำโดยเจ้าหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง
 จึงไม่ต้องรับผิดชอบต่อผู้ฟ้องคดี กรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองรับเงินค่าจ้างไปโดยไม่มีสิทธินั้น
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำงานตามสัญญาจ้างตามการนำชี้ของเจ้าหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดี
 ทั้งสองเชื่อโดยสุจริตว่าเป็นเนื้องานตามสัญญาจ้างจนทำงานแล้วเสร็จตามคำยืนยันของผู้ควบคุม
 งานก่อสร้าง และบุคคลที่ผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งแต่งตั้งได้ตรวจรับงานไว้แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงมี
 สิทธิได้รับค่าจ้าง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจเรียกค่าจ้างคืนโดยไม่หักค่าการงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ทำ
 ทั้งนี้ ตามมาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สำหรับ
 ค่าเสียหายซึ่งเป็นดอกเบี้ยและเบี้ยปรับนั้น เป็นการเรียกค่าเสียหายในมูลหนี้เดียวกัน อันเป็นการ
 ซ้ำซ้อนไม่อาจเรียกได้ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ เป็นการเรียกค่าเสียหายซ้อนค่าเสียหาย ทำให้
 ผู้ฟ้องคดีได้รับชดใช้ค่าเสียหายเกินจริง นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีบรรยายฟ้องว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 ได้รับเงินจากผู้ฟ้องคดีเพราะร่วมกันทุจริตทำเอกสารเท็จจึงเป็นมูลละเมิดแล้วเรียกเงินคืน
 ประกอบกับหนังสือ ลับมาก ที่ ตผ ๐๐๔๖ อด/๑๐๘๐ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ หนังสือ
 ที่ สน ๗๑๖๐๒/๗๐๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ และหนังสือ ที่ สน ๗๑๖๐๒/๘๓๖ ลงวันที่
 ๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ ที่ผู้ฟ้องคดีเรียกเงินคืนจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น ล้วนมีเนื้อความเช่นเดียวกับ
 คำฟ้องนี้โดยขอเลิกสัญญาและให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คืนเงินที่ได้รับ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดี
 ยื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาลเมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการยื่นฟ้องเมื่อขาดอายุความ ๑ ปี
 ในมูลละเมิด และเกินกว่า ๑ ปี ในฐานะที่เรียกเงินคืนอย่างลามิควรได้ ขอให้ศาลพิพากษายกฟ้อง
 ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีเป็นราชการส่วนท้องถิ่นได้ทำ
 สัญญาว่าจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕

/ให้ชุดลอก...

ให้ขุดลอกห้วยบุงแสง บ้านดงห้วยเปลือย หมู่ที่ ๗ ตำบลดงหม้อทอง อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร ซึ่งสัญญาดังกล่าวมีลักษณะเป็นสัญญาจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภค จึงเป็นสัญญาทางปกครองตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับเงินค่าจ้างไปโดยไม่ชอบด้วยข้อสัญญาเนื่องจากทำการขุดลอกหนองบัว ไม่ใช่ห้วยบุงแสงตามที่กำหนดไว้ในสัญญาพิพาท และปริมาณดินขุดไม่เป็นไปตามสัญญา จึงเป็นการชำระหนี้ไม่ตรงตามสัญญา การที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองคืนเงินที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าได้จ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยไม่ถูกต้อง จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยที่การฟ้องคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองนั้น มาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันบัญญัติให้ยื่นฟ้องภายในห้าปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดี เมื่อผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือลับมากที่ ตผ ๐๐๔๖ อด/๑๐๘๐ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ แจ้งผลการตรวจสอบสืบสวนให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และให้นายกองค้การบริการส่วนตำบลดงหม้อทองดำเนินการกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งทางอาญา ทางวินัย และทางแพ่ง แม้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือฉบับนี้เมื่อใด แต่คงไม่เร็วไปกว่าวันที่ลงในหนังสือดังกล่าว กรณีจึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ การที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครองเมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการฟ้องคดีภายในห้าปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นการยื่นฟ้องภายในระยะเวลาการฟ้องคดีตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ภายหลังจากการดำเนินการตามสัญญาจ้างแล้วเสร็จ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินโดยสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๖ ได้ตรวจสอบสืบสวนกรณีดังกล่าวแล้วพบว่า มีการดำเนินโครงการที่บริเวณหนองบัว ไม่ใช่ห้วยบุงแสง และมีปริมาณงานที่ขุดลอกขาดไปร้อยละ ๘๖.๖๕ ซึ่งการไม่ดำเนินการขุดลอกที่ห้วยบุงแสงตามที่กำหนดไว้ในสัญญานั้น ส่งผลให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ ตามรายละเอียดและข้อมูลประกอบด้านโครงสร้างพื้นฐาน โครงการขอรับการสนับสนุนงบประมาณขุดลอกห้วยบุงแสง ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ขอรับการสนับสนุนจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงถือว่าเกิดความเสียหายแก่ทางราชการเต็มตามจำนวนที่กำหนดไว้ในสัญญา คือ ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท ต่อมาผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินเห็นชอบด้วยกับผลการตรวจสอบสืบสวนจึงมีหนังสือลับมากที่ ตผ ๐๐๔๖ อด/๑๐๘๐ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ แจ้งให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทองดำเนินการกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งทางอาญา ทางวินัย และทางแพ่ง โดยในส่วนของ

/การดำเนินการ...

การดำเนินการทางแพ่งนั้นให้ผู้ฟ้องคดีเรียกเงินจำนวน ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท คืบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ สน ๗๑๖๐๒/๗๐๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง เรียกเงินคืนจำนวน ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเพิกเฉย ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ สน ๗๑๖๐๒/๘๓๖ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ และหนังสือ ที่ สน ๗๑๖๐๒/๑๕๕ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองคืนเงิน ให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ และวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ตามลำดับ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยังคงเพิกเฉย ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ สน ๗๑๖๐๒/๓๗๘ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองบอกเลิกสัญญาจ้างตั้งแต่วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป และปรับตามเงื่อนไขสัญญาจ้าง ข้อ ๑๕ ตั้งแต่วันถัดจากวันครบกำหนดอายุสัญญา จนถึงวันบอกเลิกสัญญาจำนวนร้อยละสิบของจำนวนเงินค่าจ้าง โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองนำเงิน ค่าปรับจำนวน ๑๙๖,๓๐๐ บาท ไปชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายใน ๑๐ วัน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ แต่ยังคงเพิกเฉย เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏ ตามการให้ถ้อยคำของนายอภิวัฒน์ เชื้อคำจันทร์ ผู้ช่วยช่างสำรวจ พยานบุคคลลำดับที่ ๑๐ ที่ได้ให้ถ้อยคำต่อสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๖ ว่า ก่อนที่จะมีการดำเนินโครงการขุดลอกห้วยบุงแสง เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๓ นายขจรจิต กลุ่มสาร นายช่างโยธาของผู้ฟ้องคดีในขณะนั้น ได้ทำการสำรวจพื้นที่ห้วยบุงแสงเพื่อใช้ขอสันับสนุนงบประมาณจัดทำโครงการพัฒนาห้วยบุงแสง ซึ่งตนได้ร่วมทำการสำรวจด้วย เมื่อทำการสำรวจแล้วเสร็จ ตนได้รับมอบหมายให้เป็นผู้เขียนแบบ รายการโครงการขุดลอกห้วยบุงแสง เมื่อเขียนแบบแล้วเสร็จตนจึงเสนอให้ผู้บังคับบัญชาคือ นายขจรจิต และนายประดับ สังข์ครุฑ ลงลายมือชื่อในแบบแปลนรายละเอียดโครงการดังกล่าว ตามลำดับ ซึ่งได้มีการยื่นขอสันสนับสนุนงบประมาณ แต่ไม่ได้รับงบประมาณในปีนั้น โครงการ ขุดลอกห้วยบุงแสงที่ได้ทำการสำรวจไว้แล้วนั้นได้ใช้ยื่นขอสันสนับสนุนงบประมาณทุกปี โดยมีการ ปรับแก้เฉพาะชื่อบุคคลที่ปรากฏในแบบแปลนรายละเอียดโครงการให้เป็นปัจจุบันในปีที่ยื่น ของงบประมาณสนับสนุน แต่รายละเอียดอื่นๆ ยังเหมือนเดิม ทั้งนี้ ตนเป็นผู้ปรับแก้ชื่อบุคคล ที่ปรากฏในแบบแปลนรายละเอียดโครงการให้เป็นปัจจุบันในปีที่ยื่นของบสนับสนุนทุกปี จนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงได้มีการดำเนินการขุดลอกลำห้วย แต่เป็นการขุดลอกห้วยสาธารณะ หนองบัวซึ่งเป็นลำห้วยขนาดเล็ก เป็นคนละแห่งกับห้วยบุงแสงที่ได้ทำการสำรวจไว้และมีขนาด แตกต่างกันมาก โดยตนทราบในภายหลังว่าได้มีการนำแบบแปลนรายละเอียดที่ตนเป็นผู้เขียนไว้ ตั้งแต่ตอนที่สำรวจห้วยบุงแสงเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ มาใช้ประกอบการเบิกจ่าย โดยสถานที่ตั้ง ห้วยบุงแสงที่ตนเคยได้สำรวจไว้จะเป็นลำห้วยที่อยู่ด้านขวาของถนนสายเหล่าฝักใส่ - หนองหุ้ม ดิตที่นาของนายมานพ ปัททะหุ้ม สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทอง หมู่ที่ ๗ แต่มีการ ขุดลอกจริงคือหนองบัวซึ่งตั้งอยู่ถนนเชื่อมบ้านดงห้วยเปลือยไปบ้านส้มดู่ ซึ่งเป็นคนละแห่งกัน

/ซึ่งสอดคล้อง...

ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การพยานรายนายมานพ ปัทมะทุม พยานบุคคลลำดับที่ ๑๕ ที่ให้ถ้อยคำว่า จากแผนผังบริเวณที่จะดำเนินโครงการขุดลอกห้วยบุงแสงของผู้ฟ้องคดีนั้นเป็นบริเวณเดียวกับที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๙๒๑๗ ตำบลดงหม้อทอง อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร ซึ่งเป็นที่ดินของมารดาตน โดยยืนยันว่าไม่เคยมีหน่วยงานใดมาทำการขุดลอกร่องน้ำดังกล่าว นอกจากนี้ปรากฏข้อเท็จจริงตามรายงานผลการคำนวณมูลค่าความเสียหายตามบันทึกข้อความสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดสกลนคร ที่ ตผ ๐๐๔๖.๓ สน/๐๖๓๖ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ นั้นเป็นการคำนวณความเสียหายจากการตรวจสอบหนองบัวซึ่งเป็นสถานที่ที่มีการขุดลอกจริง โดยนายประดับ สังข์ครุฑ และนายคนองเดช แก้วอินทร์ตา เจ้าหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้นำชี้จุดให้ทำการตรวจสอบ กรณีจึงฟังได้ว่าสถานที่ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการขุดลอกเป็นการขุดลอกบริเวณหนองบัวมิใช่ห้วยบุงแสงตามที่กำหนดในสัญญา แต่อย่างไรก็ตาม แม้บริเวณที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการขุดลอกนั้นจะไม่ใช่ห้วยบุงแสง แต่ผู้ฟ้องคดีรับว่าหนองบัวซึ่งเป็นบริเวณที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการขุดลอกนั้นก็อยู่ในเขตรับผิดชอบของตน ฉะนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คู่สัญญาซึ่งเป็นผู้ประกอบการไม่ได้มีส่วนร่วมในการสำรวจออกแบบ จึงยอมไม่อาจทราบรายละเอียดรวมถึงจุดพิกัดในเนื้องานที่กำหนดไว้ในสัญญาว่าเริ่มจากจุดใดถึงจุดใด การเข้าดำเนินการขุดลอกในสถานที่แห่งใดจึงยอมเป็นไปตามการนำชี้ของผู้ควบคุมงาน เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เข้าดำเนินการขุดลอกตามการนำชี้ของผู้ควบคุมงาน จึงไม่อาจรับฟังได้ว่าเป็นความผิดหรือความบกพร่องหรือเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามสัญญาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประกอบกับการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการขุดลอกหนองบัวก็ไม่อาจถือได้ว่าไร้ประโยชน์โดยสิ้นเชิง เนื่องจากการขุดลอกหนองบัวยอมทำให้สามารถกักเก็บน้ำได้มากขึ้น จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีได้รับประโยชน์จากการขุดลอกหนองบัวซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของผู้ฟ้องคดีด้วย

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามรายงานผลการคำนวณมูลค่าความเสียหายตามบันทึกข้อความของสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดสกลนคร ที่ ตผ ๐๐๔๖.๓ สน/๐๖๓๖ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ ในการตรวจวัดปริมาณงานเพื่อคำนวณความเสียหายเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการสำรวจขนาดความกว้าง ความยาว ความลึกของสภาพพื้นที่ ซึ่งเป็นรูปทรงร่องลึกเป็นแนวยาวแบ่งเป็น ๓ ช่วงที่ต่อเนื่องกัน โดยช่วงแรกและช่วงที่สองมีท่อดัดเหลี่ยมกัน ส่วนช่วงที่สองและช่วงที่สามมีเนินดินลูกรังเล็กๆ กัน ข้อมูลตัวเลขต่างๆ ในการวัดได้มาจากการอ่านค่าระดับโดยกล้องวัดระดับและการวัดความยาวโดยใช้ตลับเมตรและใช้ไม้สัด้าวัดความลึกของระดับน้ำในแต่ละพิกัด (Sta) สภาพพื้นที่มีรูปทรงไม่แตกต่างกันมาก ใช้ระยะห่างพิกัด (Sta) ไม่เกิน ๓๐ เมตร ตามความเหมาะสมในการทำงาน สำหรับค่ามิติต่างๆ ที่ไม่สามารถวัดได้โดยตรงได้นำค่าตัวเลขที่เกี่ยวข้องมิติที่วัดได้จากเครื่องมือวัดมาคำนวณหามิติที่ไม่สามารถวัดได้โดยตรง โดยใช้หลักวิธีการคำนวณทางตรีโกณมิติคำนวณหาความยาวของการขุดลอกและปริมาตรของช่องว่างเหนือลำห้วย

/ดังนี้...

ดังนี้ ๑. ความยาวของสิ่งก่อสร้างตามการนำซี (งานขุดลอกลำห้วย) วัดได้ ๒๐๒ เมตร ๒. ปริมาตรช่องว่างเหนือพื้นดิน ณ บริเวณลำห้วยที่ผู้นำซีชี้ว่าเป็นสถานที่ก่อสร้าง (จุดที่ขุดลอก) ซึ่งเป็นปริมาตรส่วนที่เป็นอากาศเหนือลำห้วยและปริมาตรส่วนที่เป็นน้ำที่มีอยู่ในลำห้วย โดยเปรียบเทียบจากระดับเฉลี่ยของขอบริมห้วย (ระดับเฉลี่ยทั้งสองด้านของลำห้วย) ลงไปถึงระดับท้องของลำห้วย โดยนำความลึก ความลาดเอียง มาประกอบการคำนวณด้วย มีปริมาตรช่องว่างเหนือลำห้วยที่ไม่ใช่ดิน (ปริมาตรอากาศและน้ำ) ๔,๗๕๖.๓๗ ลูกบาศก์เมตร ... ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบเห็นว่าโครงการนี้ไม่อาจคำนวณมูลค่าความเสียหายจากปริมาณดินขุดได้โดยตรง เนื่องจากไม่มีข้อมูลสภาพเดิมก่อนการก่อสร้างเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา จึงอาศัยข้อกำหนดตามสัญญา ซึ่งกำหนดให้ผู้รับจ้างต้องก่อสร้างช่องว่างเหนือลำห้วย (ขุดดิน/ขุดลอก) เป็นจำนวนปริมาตร ๓๕,๖๒๕ ลูกบาศก์เมตร (๓๕,๖๒๕ - ๔,๗๕๖.๓๗) คิดเป็นความเสียหายร้อยละ ๘๖.๖๕ ของทั้งโครงการ จากข้อเท็จจริงตามรายงานผลการคำนวณความเสียหายตามบันทึกข้อความของสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดสกลนครข้างต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า แม้โครงการนี้ไม่อาจคำนวณมูลค่าความเสียหายจากปริมาณดินขุดได้โดยตรง เนื่องจากไม่มีข้อมูลสภาพเดิมก่อนการก่อสร้างเพื่อใช้ประกอบการพิจารณา และเริ่มมีการเข้าสังเกตุการณ์บริเวณก่อสร้างในเดือนมีนาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นระยะเวลาหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองส่งมอบงานมากกว่า ๗ เดือน อีกทั้งตามรายงานผลการคำนวณมูลค่าความเสียหายตามบันทึกข้อความสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดสกลนคร ที่ ตผ ๐๐๔๖.๓สน/๐๖๓๖ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ นั้น เป็นการคำนวณมูลค่าความเสียหายจากผลการตรวจสอบและสังเกตุการณ์สิ่งก่อสร้างเมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ก็ตาม แต่ในการคำนวณมูลค่าความเสียหายข้างต้นเห็นได้ว่ามิได้พิจารณาแต่เพียงระยะทางในการขุดลอกดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้าง โดยในการคำนวณมูลค่าความเสียหายได้พิจารณาถึงความยาวของสิ่งก่อสร้างตามการนำซี (งานขุดลอกลำห้วย) และปริมาตรช่องว่างเหนือพื้นดิน ณ บริเวณลำห้วยที่ผู้นำซีชี้ว่าเป็นสถานที่ก่อสร้าง (จุดที่ขุดลอก) โดยเปรียบเทียบจากระดับเฉลี่ยของขอบริมห้วย (ระดับเฉลี่ยทั้งสองด้านของลำห้วย) ลงไปถึงระดับท้องของลำห้วยโดยนำความลึก ความลาดเอียง มาประกอบการคำนวณด้วย อีกทั้งในการตรวจวัดปริมาณงานเพื่อคำนวณความเสียหายในครั้งนี้นายประดับ สังข์ครุฑ ผู้อำนวยการกองช่างของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นประธานกรรมการตรวจรับการจ้างและผู้ควบคุมงาน และนายคนองเดช แก้วอินทร์ตา ช่างโยธา เจ้าหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งถือว่าเป็นผู้มีส่วนรู้เห็น และเป็นบุคคลซึ่งอาจถูกดำเนินคดีอาญาหรือทางวินัยจากการก่อสร้างที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญา เป็นผู้นำชี้จุดให้ทำการตรวจสอบ ประกอบกับศาลได้ส่งรายการงานการคำนวณดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองทราบแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมิได้โต้แย้งหรือคัดค้านแต่ประการใด กรณีจึงฟังได้ว่าการดำเนินการขุดลอกตามสัญญาจ้างดำเนินการขุดลอกได้ปริมาณดินขุด ๔,๗๕๖.๓๗ ลูกบาศก์เมตร (ปริมาตรช่องว่างเหนือลำห้วยที่ไม่ใช่ดิน (ปริมาตรอากาศและน้ำ))

/ตามที่...

ตามที่มีการนำซี ซึ่งการคำนวณวิธีนี้นับว่าเป็นคุณต่อผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองแล้ว เนื่องจากตามปกติเมื่อมีการขุดลอกหรือตักดินออกไปปริมาตรเท่าใด ย่อมต้องมีช่องว่างหรือปริมาตรส่วนที่เป็นอากาศเท่ากับปริมาตรของดินที่มีการขุดลอกหรือตักออก ทั้งที่ตามสภาพความเป็นจริงในกรณีนี้ที่สภาพเดิมเป็นลำห้วยที่ตามปกติของลำห้วยย่อมจะต้องมีช่องว่างเดิมที่เป็นส่วนที่มีน้ำขังก่อนทำการขุดลอกอยู่แล้วในบางส่วนหนึ่ง ดังนั้น เมื่อสัญญาจ้าง ข้อ ๑ กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้รับจ้างต้องก่อสร้างช่องว่างเหนือลำห้วย (ขุดดิน/ขุดลอก) เป็นจำนวนปริมาตร ๓๕,๖๒๕ ลูกบาศก์เมตร แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขุดลอกได้เพียง ๔,๗๕๖.๓๗ ลูกบาศก์เมตร ปริมาณงานที่ไม่ได้ขุดลอกขาดไป ๓๐,๘๖๘.๖๓ ลูกบาศก์เมตร (๓๕,๖๒๕ - ๔,๗๕๖.๓๗) จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำงานไม่ครบถ้วนตามสัญญาจ้าง

โดยที่สัญญาจ้างก่อสร้างระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นสัญญาต่างตอบแทนที่คู่สัญญาต่างฝ่ายต่างมีหน้าที่หรือมีหน้าที่ต้องปฏิบัติหรือชำระหนี้ให้แก่กันตรงตามเจตนาหรือข้อตกลงที่ให้ไว้ต่อกัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหน้าที่ต้องดำเนินการก่อสร้างหรือดำเนินการอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมายในสัญญา ส่วนผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องจ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อทำงานแล้วเสร็จตามสัญญา ดังนั้น แม้ว่าคณะกรรมการตรวจรับการจ้างของผู้ฟ้องคดีจะได้ตรวจรับงานจ้างที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบให้และผู้ฟ้องคดีได้จ่ายเงินค่าจ้างตามสัญญาจ้างให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้วก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นฝ่ายผิดสัญญาเนื่องจากไม่ปฏิบัติงานให้ครบถ้วน ผู้ฟ้องคดีย่อมมีสิทธิเรียกเงินคืนจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามสัดส่วนของงานที่ยังไม่ได้ทำให้เรียบร้อยตามสัญญาได้ การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขุดลอกหนองบัวไม่บรรลุวัตถุประสงค์โครงการและทำให้เกิดความเสียหายเต็มจำนวนที่กำหนดไว้ในสัญญา ๑,๘๖๓,๐๐๐ บาท จึงย่อมไม่เป็นธรรมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ได้ทำการขุดลอกลำห้วยบางส่วนตามการนำซีของผู้ควบคุมงานแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อปริมาณงานที่ไม่ได้ขุดลอกขาดไป ๓๐,๘๖๘.๖๓ ลูกบาศก์เมตร ถือว่าเป็นการไม่ปฏิบัติตามสัญญาจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมไม่มีสิทธิที่จะรับค่าจ้างงานในส่วนนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหน้าที่ต้องคืนเงินค่าจ้างที่ได้รับไปในส่วนที่ไม่ได้ทำงานดังกล่าว โดยที่สัญญาจ้าง ข้อ ๒ ได้กำหนดให้แบบใบเสนอราคาและบัญชีรายการก่อสร้างเป็นเอกสารแนบท้ายสัญญาให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา ซึ่งผู้รับจ้างต้องส่งมอบตามสัญญาด้วยเมื่อในบัญชีรายการก่อสร้าง (ใบแจ้งปริมาณงาน) ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้ประกอบการเสนอราคา นั้น ปรากฏรายการปริมาณงานที่จะต้องดำเนินการตามสัญญา ดังนี้ ๑. งานเบิกป่า ๒ ข้างทาง ขนาดกว้างข้างละ ๑๔ เมตร รวม ๒๘ เมตร จำนวน ๒๑ ไร่ ราคาหน่วยละ ๒,๐๐๐ บาท รวมราคาวัสดุและค่าแรง ๔๒,๐๐๐ บาท ๒. งานขุดเหวียงพร้อมตักแต่งคันทางขนาดปากบนกว้าง ๑๓ เมตร ปากล่างกว้าง ๖ เมตร ลึก ๓ เมตร จำนวน ๓๕,๖๒๕ ลูกบาศก์เมตร ราคาหน่วยละ ๔๐ บาท รวมราคาวัสดุและค่าแรง ๑,๔๒๕,๐๐๐ บาท รวมราคาวัสดุและค่าแรงทั้งสองรายการ

/๑,๔๖๗,๐๐๐ บาท...

๑,๕๖๗,๐๐๐ บาท และค่าแพคเตอร์ เอฟ ๑.๓๓๖๕ เป็นเงิน ๑,๙๖๐,๖๔๕ บาท ๓. งานติดตั้งป้ายโครงการตามแบบ อบต. กำหนด ๑ ป้าย รวมราคาวัสดุและค่าแรง ๓,๕๐๐ บาท คิดราคาค่าขุดลอกทั้งสิ้น ๑,๙๖๔,๑๔๕ บาท แต่ผู้ฟ้องคดีปรับราคาก่อสร้างเป็น ๑,๙๖๔,๐๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้เสนอราคาต่ำสุด และผู้ฟ้องคดีได้ต่อรองราคาแล้วผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยินยอมลดราคาลง ๑,๐๐๐ บาท คงเหลือราคาจ้าง ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท จากรายละเอียดดังกล่าวข้างต้นจึงเห็นได้ว่า นอกจากงานขุดลอกปริมาณดินขุด ๓๕,๖๒๕ ลูกบาศก์เมตรแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังต้องทำการเบิกป่า ๒ ข้างทาง พร้อมทั้งจัดทำป้ายโครงการด้วย เมื่อผู้ฟ้องคดีอ้างว่าการดำเนินการขุดลอกนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขุดลอกได้ปริมาณดินน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในสัญญาการคำนวณมูลค่าความเสียหายในส่วนนี้จึงต้องถือเอาตามใบเสนอราคาเนื่องจากเป็นราคาที่ตรงตามเจตนาของผู้เสนอและเป็นราคาที่หน่วยงานของรัฐจะรับไว้พิจารณา โดยใบเสนอราคา งานขุดเหียงพร้อมตกแต่งคันทางขนาดปากบนกว้าง ๑๓ เมตร ปากล่างกว้าง ๖ เมตร ลึก ๓ เมตร จำนวน ๓๕,๖๒๕ ลูกบาศก์เมตร ราคาหน่วยละ ๔๐ บาท รวมราคาวัสดุและค่าแรง ๑,๔๒๕,๐๐๐ บาท คูณค่าแพคเตอร์ เอฟ ๑.๓๓๖๕ รวมเป็นเงิน ๑,๙๐๔,๕๑๒.๕๐ บาท เมื่อมีปริมาณงานที่ไม่ได้ขุดลอกขาดไป ๓๐,๘๖๘.๖๓ ลูกบาศก์เมตร จึงคิดเป็นค่าเสียหายในส่วนนี้เป็นเงินจำนวน $๓๐,๘๖๘.๖๓ \times ๔๐ \times ๑.๓๓๖๕ = ๑,๖๕๐,๒๓๖.๙๖$ บาท เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขุดลอกได้เพียง ๔,๗๕๖.๓๗ ลูกบาศก์เมตร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีสิทธิได้รับเงินค่าจ้างในส่วนของการขุดลอกเป็นเงินจำนวน ๒๕๔,๒๗๕.๕๔ บาท ($๔,๗๕๖.๓๗ \times ๔๐ \times ๑.๓๓๖๕$) การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอเบิกเงินค่าจ้างเป็นเงินจำนวน ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท ทั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ทำงานจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีจนครบถ้วน จึงเป็นการเบิกค่าจ้างที่ผิดไปจากสัญญาจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องคืนค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีในส่วนค่าจ้างที่ไม่ได้ทำการขุดลอกเป็นเงินจำนวน ๑,๖๕๐,๒๓๖.๙๖ บาท

สำหรับดอกเบี้ยตามที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอ นั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ภายหลังจากที่ผู้ว่าราชการจังหวัดตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือ ลับมาก ที่ ตผ ๐๐๔๖ อด./๑๐๘๐ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการเรียกเงินคืนจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ สน ๗๑๖๐๒/๗๐๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คืนเงินค่าจ้างแก่ผู้ฟ้องคดีภายในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพิกเฉยมิได้คืนเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงตกเป็นผู้ผิดนัดเพราะเขาเตือนแล้วตามนัยมาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องรับผิดชอบชำระดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑,๖๕๐,๒๓๖.๙๖ บาท นับแต่วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ จนถึงวันฟ้อง คือวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เป็นเวลา ๖๐๖ วัน ดังนี้ ดอกเบี้ย ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นเวลา ๓๓ วัน (๒๙ พฤศจิกายน - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๗) จำนวนดอกเบี้ยได้จำนวน ๑๑,๑๘๙.๙๖ บาท ดอกเบี้ย ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นเวลา ๑ ปี (๑ มกราคม -

/๓๑ ธันวาคม...

๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ = ๓๖๕ วัน) คำนวณดอกเบี้ยได้จำนวน ๑๒๓,๗๖๗.๗๗ บาท ดอกเบี้ยปี พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นเวลา ๒๐๘ วัน (๑ มกราคม - ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙) คำนวณดอกเบี้ยได้จำนวน ๗๐,๓๓๗.๙๗ บาท คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวนทั้งสิ้น ๒๐๕,๒๙๕.๗๐ บาท ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ รวมเป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นจำนวน ๑,๘๕๕,๕๓๒.๖๖ บาท พร้อมทั้งต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินจำนวน ๑,๖๕๐,๒๓๖.๙๖ บาท นับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องร่วมรับผิดชอบเงินจำนวนดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๑๐๗๗ (๒) ประกอบมาตรา ๑๐๘๗ แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน

ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชำระเงินค่าปรับจำนวน ๑๙๖,๓๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับจากวันที่ผิดนัด (วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๙) จนถึงวันฟ้องเป็นเงิน ๑,๕๓๒ บาท รวมเป็นเงิน ๑๙๗,๘๓๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของจำนวนเงิน ๑๙๖,๓๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดี นั้น เมื่อข้อ ๑๕ ของสัญญาจ้าง กำหนดว่า หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบงานล่าช้ากว่ากำหนดอันเป็นการผิดสัญญา และผู้ฟ้องคดียังมีได้บอกเลิกสัญญา ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิปรับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นรายวันวันละ ๑,๐๐๐ บาท ได้ นอกจากนั้น หากผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อาจปฏิบัติตามสัญญาต่อไปได้ ผู้ฟ้องคดีก็ยังมีสิทธิที่จะบอกเลิกสัญญาและเรียกค่าเสียหายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้อีกด้วย เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบงานตามหนังสือลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ดำเนินการก่อสร้างตามที่กำหนดไว้ในข้อสัญญา ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะบอกเลิกสัญญาหรือสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้ไขงานหรือปฏิเสธไม่รับงานได้ แต่เมื่อคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างได้ตรวจรับงานและผู้ฟ้องคดีได้จ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดียอมรับชำระหนี้แล้ว โดยผู้ฟ้องคดีไม่สงวนสิทธิที่จะเรียกเอาค่าปรับในเวลาที่ผู้ฟ้องคดียอมรับชำระหนี้ ผู้ฟ้องคดีจึงเรียกเอาค่าปรับตามสัญญาไม่ได้ตามมาตรา ๓๘๑ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันหรือแทนกันกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๑,๘๕๕,๕๓๒.๖๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑,๖๕๐,๒๓๖.๙๖ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ โดยให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คืบชำระหนี้ตามศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบพื้นที่บริเวณห้วยบุงแสง บ้านดงห้วยเปลือย หมู่ที่ ๗ เป็นพื้นที่ทำการเกษตรของเกษตรกร ซึ่งการขุดลอกห้วยบุงแสง

/ตามโครงการ...

ตามโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำขุดลอกห้วยบุงแสง บ้านดงห้วยเปลือย หมู่ที่ ๗ นั้น เกษตรกรจำนวนมากจะสามารถใช้น้ำในการทำการเกษตรในฤดูแล้งได้อย่างเพียงพอ เช่น การทำนาปรัง การปลูกผัก การปลูกข้าวโพด เป็นต้น แต่การขุดลอกบริเวณหนองบัวไม่ทำให้เกิดประโยชน์แต่อย่างใด เพราะการขุดลอกดังกล่าวนอกจากความยาวไม่เป็นไปตามกำหนดแล้ว ความลึกและความกว้างในการขุดลอกยังไม่เป็นไปตามแบบแปลนและข้อกำหนดในสัญญา ไม่สามารถเก็บกักน้ำไว้ได้ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีและประชาชนไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการขุดลอกบริเวณหนองบัวได้ ดังนั้น การไม่ดำเนินการขุดลอกห้วยบุงแสง แต่ขุดลอกหนองบัวแทนจึงทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ และทำให้เกิดความเสียหายเต็มจำนวนที่กำหนดไว้ในสัญญา ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท ส่วนการคำนวณมูลค่าความเสียหายจากการก่อสร้างไม่ครบถ้วนตามบันทึกสังเกตการณ์ก่อสร้างของสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดสกลนครนั้น เป็นเพียงการตรวจสอบสังเกตการณ์ตามคำกล่าวอ้างของผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น เมื่อโครงการขุดลอกห้วยบุงแสงไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ประกอบกับไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการขุดลอกบริเวณหนองบัวได้ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงต้องคืนเงินให้กับผู้ฟ้องคดีเต็มจำนวนพร้อมดอกเบี้ยและเบี้ยปรับ

จากรายละเอียดในสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ข้อ ๒ เห็นได้ว่า มีการแนบเอกสารแผนที่แผนผังแสดงจุดบริเวณการดำเนินโครงการขุดลอกห้วยบุงแสง บ้านดงห้วยเปลือย หมู่ที่ ๗ ไว้อย่างชัดเจน และจากการให้ถ้อยคำของพยานลำดับที่ ๑๕ นายมานพ ปัทมะทุม ให้การว่า ในวันที่ผู้รับจ้างเข้าพื้นที่เพื่อจะขุดลอกนั้น ผู้รับจ้างแจ้งว่า หลังจากตรวจสอบพื้นที่แล้วไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากเป็นบริเวณที่นาและมีน้ำท่วม หลังจากนั้น ผู้รับจ้างก็ไม่มาดำเนินการใดๆ ในพื้นที่ดังกล่าวอีกเลย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ลายมือชื่อและตราประทับที่ปรากฏในสัญญาจ้างเป็นลายมือชื่อของตนและตราประทับของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จริง และตนทราบรายละเอียดในสัญญาจ้างทุกประการ และในการลงพื้นที่นั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงพื้นที่ประมาณ ๒ ครั้ง ในช่วงต้น ข้อเท็จจริงจึงแน่ชัดว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองทราบอยู่แล้วว่า บริเวณที่ผู้ควบคุมงานให้ทำการขุดลอกไม่ใช่การขุดลอกบริเวณที่กำหนดไว้ในสัญญา

ในส่วนของค่าปรับตามสัญญา เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ให้ถ้อยคำต่อสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดสกลนครว่า ในการดำเนินโครงการไม่มีปัญหาอุปสรรคใด และทราบว่างานแล้วเสร็จตามสัญญาทุกประการจากรายงานของลูกจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ดำเนินโครงการ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองขอยืนยันว่าใบส่งมอบงานจ้าง ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ เรื่อง ส่งมอบงานจ้างและแจ้งหนี้ เพื่อแจ้งว่างานแล้วเสร็จและขอให้คณะกรรมการตรวจรับงานจ้างทำการตรวจรับงานขุดลอกต่อไปนั้น ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้จัดทำขึ้นและตนเดินทางไปลงนามในเอกสารดังกล่าว ที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทองด้วยตนเอง และขอยืนยันว่าลายมือชื่อของตนที่ปรากฏ

/ในใบส่งมอบ...

ในใบส่งมอบงานจ้างเป็นลายมือชื่อที่แท้จริง และตราประทับเป็นตราประทับจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และยืนยันว่า ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบงานนั้น งานแล้วเสร็จบริบูรณ์ มีปริมาณงานครบถ้วนถูกต้องตามสัญญา แต่ข้อเท็จจริงเป็นที่ประจักษ์ว่ามีการดำเนินโครงการ ผิดพื้นที่และงานไม่เป็นไปตามรูปแบบ รายงานปริมาณงานไม่ครบตามสัญญา การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงนามในใบส่งมอบงานจ้างทั้งที่รู้หรือควรรู้ว่างานไม่ถูกต้องตามสัญญา แล้วลงชื่อในใบส่งมอบงานจ้าง ที่แสดงถ้อยคำว่างานแล้วเสร็จถูกต้องตามรูปแบบรายละเอียดที่กำหนด จึงเป็นการแสดงข้อความ อันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง และโดยการหลอกลวงดังกล่าวนี้ไปได้ไป ซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม ฐานแจ้งความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงาน ซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหรือประชาชนได้รับความเสียหาย และเมื่อปรากฏว่าเอกสารใบส่งมอบงานจ้าง ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงนามนั้นเป็นเอกสารที่ผู้ฟ้องคดีได้จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงนาม มีเนื้อความสอดคล้องกับรายงานตรวจรับการจ้างที่นายประดับ สังข์ครุฑ ผู้ควบคุมงาน เป็นผู้ดำเนินการหลักในการนำเอกสารใบตรวจรับการจ้างไปบังคับให้คณะกรรมการตรวจรับการจ้าง ซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาลงนาม และปลอมแปลงลายมือชื่อของคณะกรรมการตรวจรับการจ้าง รายนายภูวนาท แสงสวาท นายวิโรจน์ สุพร และนายอุดร คนเพียร ซึ่งกรรมการตรวจรับการจ้าง ทั้งสามรายได้ไปแจ้งลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐานที่สถานีตำรวจภูธรบ้านม่วง รวมทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ลงนามในเอกสารท้ายบันทึกการควบคุมงานของช่างผู้ควบคุมงานของช่าง ผู้ควบคุมงานประจำวัน ซึ่งนายคนองเดช แก้วอินทร์ตา ผู้ช่วยผู้ควบคุมงาน เป็นผู้จัดการทำขึ้น และได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรง ตามคำสั่ง ที่ ๓๖๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ว่า ถูกลายประดับ สังข์ครุฑ ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจบังคับให้จัดทำเอกสาร บันทึกการควบคุมงานของช่างผู้ควบคุมงานประจำวันย้อนหลัง โดยได้บันทึกถึงการปฏิบัติงานของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าได้ปฏิบัติงานครบถ้วนทุกประการ ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรง ได้มีความเห็นว่า ผู้เกี่ยวข้องได้กระทำความผิดจริงและมีคำสั่งลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้องแล้ว ทั้งนี้ สถานีตำรวจภูธรบ้านม่วงได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง โดยผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองถูกกล่าวโทษฐานสนับสนุนเจ้าพนักงานที่มีหน้าที่ทำเอกสารรับรองเอกสาร หรือกรอกข้อความลงในเอกสารฯ ไปยังคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในภาครัฐ (ป.ป.ท.) ซึ่งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเขตพื้นที่ ๔ ได้แจ้งว่า อยู่ในระหว่างพิจารณาแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงทำการไต่สวน อีกทั้งการที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงนามในเอกสารบันทึกการควบคุมงานของช่างผู้ควบคุมงานประจำวัน ซึ่งได้จัดทำขึ้นย้อนหลัง รวมทั้งเอกสารในการส่งมอบงานจ้างซึ่งระบุว่างานแล้วเสร็จและเป็นไปตาม สัญญาทั้งที่ไม่เป็นความจริง จึงเชื่อได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีส่วนร่วมหรือร่วมมือกันในการแสดง ให้เห็นว่างานแล้วเสร็จตามสัญญา เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้เป็นเจ้าพนักงานจึงเข้าข่ายความผิด

/ฐานสนับสนุน...

ฐานสนับสนุนนายประดัด สังข์ครุฑ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสารหรือกรอกข้อความลงในเอกสารรับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำการอย่างใดขึ้นหรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นเท็จ รับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นเท็จ ฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต จากพฤติการณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งมีหนี้ตามสัญญาก่อสร้างที่ต้องทำงานให้แล้วเสร็จถูกต้องตามสัญญา เมื่อหนี้ดังกล่าวไม่ถูกต้อง แต่คณะกรรมการตรวจรับงานจ้างได้ตรวจรับงานจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการกระทำที่ไม่สุจริตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และไม่ถูกต้องตามกฎระเบียบของผู้ฟ้องคดีขณะนั้น พฤติการณ์ดังกล่าวข้างต้นจะถือว่าผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้านี้ยอมรับชำระหนี้แล้ว ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๘๑ วรรคหนึ่ง ยังไม่ได้ เพราะตามมาตรา ๓๘๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ถ้าลูกหนี้ได้สัญญาไว้ว่าจะให้เบี้ยปรับเมื่อตนไม่ชำระหนี้ให้ถูกต้องตามสมควร เช่นว่าไม่ชำระหนี้ให้ตรงตามเวลาที่กำหนด...” การตีความกฎหมายนั้น ต้องตีความตามกฎหมายโดยทำนองเดียวกันกับ “การไม่ชำระหนี้ให้ตรงตามเวลาที่กำหนด” ซึ่งคดีนี้เป็นการไม่ชำระหนี้ตรงกับหนี้ซึ่งเป็นสาระสำคัญของสัญญา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะต่อประชาชน จะได้มีน้ำใช้อุปโภคบริโภคตามวัตถุประสงค์ของสัญญาที่แท้จริง เป็นการชำระหนี้ไม่ถูกต้องและไม่สุจริต และผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือบอกเลิกสัญญาตามสัญญาจ้าง ข้อ ๑๕ และเรียกเงินค่าปรับจำนวน ๑๙๖,๓๐๐ บาท พร้อมสงวนสิทธิในอันที่จะเรียกค่าปรับจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงต้องร่วมกันรับผิดชอบชำระค่าปรับตามสัญญาเป็นเงินจำนวน ๑๙๖,๓๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีตามคำฟ้องผู้ฟ้องคดี

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันคืนเงินพร้อมดอกเบี้ยและเบี้ยปรับให้กับผู้ฟ้องคดีเต็มตามจำนวนตามคำขอท้ายคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองแก้อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่เป็นการกระทำผิดสัญญาจ้าง ทั้งสิทธิเรียกร้องของผู้ฟ้องคดีขาดอายุความ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่ต้องรับผิดชอบคืนเงินแก่ผู้ฟ้องคดีตามคำฟ้อง อย่างไรก็ตาม หากฟังว่าการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเป็นการกระทำผิดสัญญาจ้างต่อผู้ฟ้องคดี ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คืนเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี ในส่วนค่าจ้างที่ไม่ได้ทำการชดเชยเป็นเงิน ๑,๖๕๐,๒๓๖.๙๖ บาท โดยหักค่างานที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองทำไปจำนวน ๒๕๔,๒๗๕.๕๔ บาท นั้น ขอบด้วยกฎหมายแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดเชยหนองบัว จึงไม่บรรลุประสงค์โครงการและทำให้เกิดความเสียหายจำนวน ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท จึงไม่เป็นธรรมกับผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองที่ได้ชดเชย

/ไปบางส่วน...

ไปบางส่วนตามการนำชี้ของผู้ควบคุมงานแล้ว เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเป็นผู้รับจ้างตามสัญญา ซึ่งในทางการที่รับจ้างผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของคู่สัญญา โดยผู้ควบคุมงาน ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ฟ้องคดี เมื่อสัญญาว่าจ้างเป็นสัญญาต่างตอบแทน และคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ฟ้องคดีได้ตรวจรับงานจ้างแล้ว โดยไม่ชักท้วง โต้แย้ง หรือ สงวนสิทธิที่จะเรียกเอาค่าปรับในเวลาที่ถูกฟ้องคดีทั้งสองส่งมอบงาน ถือว่าผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็น คู่สัญญาได้ยอมรับชำระหนี้ และเป็นการรับชำระหนี้ต่างตอบแทนครบถ้วนตามสัญญาแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่มีหน้าที่ชำระค่าปรับแก่ผู้ฟ้องคดีตามสัญญาจ้าง การที่ศาลปกครองชั้นต้น พิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีไม่อาจเรียกค่าปรับตามสัญญาได้ นั้น ชอบด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้ว ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คู่สัญญาซึ่งเป็นผู้ประกอบการ ไม่ได้มีส่วนร่วมในการสำรวจออกแบบ จึงไม่อาจทราบรายละเอียด รวมถึงจุดพิกัดในเนื้องาน ที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างว่าเริ่มจากจุดใดถึงจุดใด การเข้าดำเนินการขุดลอกในสถานที่แห่งใด ย่อมเป็นไปตามการนำชี้ของผู้ควบคุมงาน เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เข้าดำเนินการขุดลอกตามการนำชี้ ของผู้ควบคุมงาน จึงไม่อาจรับฟังได้ว่าเป็นความผิดหรือความบกพร่อง หรือเป็นการปฏิบัติ ไม่ถูกต้องตามสัญญาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประกอบกับการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการ ขุดลอกหนองบัวก็ไม่อาจถือได้ว่าไร้ประโยชน์โดยสิ้นเชิง เนื่องจากการขุดลอกหนองบัวทำให้ สามารถกักเก็บน้ำได้มากขึ้น จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีได้รับประโยชน์จากการขุดลอกหนองบัวซึ่งอยู่ใน พื้นที่รับผิดชอบของผู้ฟ้องคดีด้วย หากแต่คดีนี้ตามคำฟ้อง คำให้การ พยานหลักฐาน มีข้อเท็จจริงเป็นยุติว่า ผู้ฟ้องคดีโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตามอำนาจหน้าที่หรือตามคำสั่ง ของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สั่งการควบคุมงานจ้างและตรวจรับงานจ้าง ตลอดทั้งจัดทำเอกสารเบิกจ่าย ค่าจ้างให้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และตัวแทนผู้ฟ้องคดีได้นำชี้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการขุดลอก ที่หนองบัว แต่ไม่สามารถขุดลอกให้ครบถ้วนตามสัญญาจ้างได้ เนื่องจากมีเหตุจากภายนอก คือ ราษฎรคัดค้าน ซึ่งเหตุดังกล่าวไม่ใช่ความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กระทำผิดสัญญาจ้าง และตามสัญญาจ้างคดีนี้เป็นสัญญาต่างตอบแทน ซึ่งต่างฝ่ายมีหน้าที่ต้อง ชำระซึ่งกันและกัน ผู้ฟ้องคดีเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยรู้อยู่แล้วว่าตนไม่มี หน้าที่ต้องชำระตอบแทน อันเป็นการกระทำการตามอำเภอใจเหมือนหนึ่งว่าเพื่อชำระหนี้ โดยรู้ถือว่า ตนไม่มีความผูกพันที่จะต้องชำระ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิจะได้รับค่าจ้างนั้นคืน และด้วยเหตุเดียวกัน หากข้อเท็จจริงฟังว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับค่าจ้างไว้ เพราะผู้ฟ้องคดีกระทำเพื่อชำระหนี้ตอบแทน โดยปราศจากมูลอันจะอ้างกฎหมายได้ และเป็นทางให้ผู้ฟ้องคดีเสียเปรียบ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่ต้องคืนค่าจ้างนั้นให้แก่ผู้ฟ้องคดี อันเป็นลางมิควรได้ตามมาตรา ๔๐๗ แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ ท่านห้ามมิให้ฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่เวลาที่ฝ่ายผู้เสียหายรู้ว่า

/ตนมีสิทธิ...

ตนมีสิทธิเรียกคืน หรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่เวลาที่สิทธินั้นได้มีขึ้น ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๑๙ แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีรู้ว่าตนมีสิทธิเรียกคืนตั้งแต่วันที่คณะกรรมการตรวจรับงานจ้าง หรืออย่างช้าในวันที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือลับ ที่ ตผ ๐๐๔๒ อด/๑๐๘๐ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ แจ้งผลการตรวจสอบสืบสวนให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งทางอาญาและทางแพ่ง กรณีจึงถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ เป็นอย่างช้า ผู้ฟ้องคดีฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครองเมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่เวลาที่ผู้ฟ้องคดีรู้ว่าตนมีสิทธิเรียกคืนตามมาตรา ๔๑๙ แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน

ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินงบประมาณดำเนินการตามโครงการขุดลอกห้วยบุงแสง โดยผู้ฟ้องคดีมีคำสั่ง ที่ ๑๒๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดจ้าง มีนายประดับ สังข์ครุฑ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา เป็นหัวหน้าผู้ควบคุมงานก่อสร้าง และนายคนองเดช แก้วอินทร์ตา ตำแหน่งนายช่างโยธา เป็นผู้ควบคุมงาน ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ให้เป็นผู้ดำเนินการขุดลอกห้วยบุงแสง ในการขุดลอกตามสัญญาจ้าง ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการขุดลอกบริเวณหนองบัวซึ่งเป็นพื้นที่สูงน้ำท่วมไม่ถึงแทน และเจ้าหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีได้ทำการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งในการดำเนินการขุดลอกตามสัญญาดังกล่าว มีเจ้าหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สั่งการ ควบคุมงานจ้าง และตรวจรับงานจ้าง ตลอดจนจัดทำเอกสาร โดยช่างผู้ควบคุมงานได้รับรองว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำงานเสร็จสมบูรณ์และถูกต้องครบถ้วนตามแบบแปลนทุกประการ และเจ้าหน้าที่การเงินของผู้ฟ้องคดีได้เบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะเห็นว่า เจ้าหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามโครงการดังกล่าวเป็นผู้สั่งการ ควบคุมงานจ้าง จัดทำเอกสารหลักฐาน และเบิกเงินจ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งการกระทำของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวกระทำในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่หรือได้รับแต่งตั้งจากผู้ฟ้องคดีในการปฏิบัติตามสัญญา จึงถือได้ว่าเจ้าหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวได้กระทำในฐานะเป็นตัวแทนของผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้สัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะต้องปฏิบัติตามในสถานะคำสั่งของคู่สัญญา เหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการขุดลอกที่ห้วยบุงแสงไม่ได้ เนื่องจากห้วยบุงแสงมีน้ำท่วมสูง ผู้ควบคุมงานจ้าง และเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นตัวแทนผู้ฟ้องคดีจึงได้สั่งการให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไปดำเนินการขุดลอกที่บริเวณหนองบัวแทน และเมื่อดำเนินการขุดลอกบริเวณหนองบัวได้ ๒๐๐ เมตร ก็ต้องหยุด เนื่องจากประชาชนที่มีที่ดินติดกับหนองบัวซึ่งได้รับผลกระทบคัดค้าน ตามข้อเท็จจริงดังกล่าว เห็นได้ว่าเหตุที่ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถดำเนินการตามสัญญาได้ครบถ้วน ก็เนื่องจากความผิดของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ฟ้องคดีนั่นเอง จึงถือไม่ได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นฝ่ายกระทำ

/ผิดสัญญา...

ผิดสัญญา เมื่อเจ้าหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นตัวแทนผู้ฟ้องคดีในการสั่งการ ควบคุมงาน ตรวจรับงานจ้าง และจัดทำเอกสารเบิกจ่ายค่าจ้าง กระทำมิชอบด้วยตำแหน่งหน้าที่หรือตามที่ได้รับแต่งตั้งมอบหมายจากผู้ฟ้องคดี หรือกระทำการทุจริตมิชอบ เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายอย่างไร ก็เป็นเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีต้องไปกล่าวเอากับเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นตัวแทนของตน เมื่อข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมีส่วนรู้เห็นหรือร่วมกระทำการทุจริตมิชอบของเจ้าหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีดังที่ศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัย อย่างไรก็ตาม หากศาลปกครองสูงสุดรับฟังว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นฝ่ายกระทำผิดสัญญาจ้าง และมีหน้าที่คืนเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินขุดลอกตามสัญญาได้ปริมาณงาน ๒๐๒ เมตร ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีสิทธิได้รับค่าจ้างตามงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กระทำไปแล้ว กล่าวคือ งานขุดลอก มีความยาวจำนวน ๒๐๒ เมตร คิดเป็นค่าจ้างจำนวน ๓๑๗,๒๒๐ บาท โดยเมื่อพิจารณาถึงข้อเท็จจริงแห่งคดี การดำเนินการตามโครงการคตินี้อยู่ในความควบคุมและสั่งการของเจ้าหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีซึ่งกระทำการโดยทุจริต ดังนั้น เงินค่าจ้างที่เจ้าหน้าที่ดำเนินการและเบิกจ่ายให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น ส่วนใหญ่ตกอยู่กับเจ้าหน้าที่ดังกล่าว ซึ่งความจริงผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองคงได้รับไปเพียงตามจำนวนที่ตนได้ทำงานไปแล้วตามสิทธิของตนเท่านั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กระทำผิดสัญญาจ้างและให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันชำระเงิน ๑,๘๕๕,๕๓๒ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่อาจเห็นพ้องด้วย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองทำนองเดียวกับคำอุทธรณ์ โดยขอถือเอา คำฟ้อง คำคัดค้านคำให้การ คำชี้แจง คำอุทธรณ์ และพยานหลักฐานทั้งหมดของผู้ฟ้องคดี ในศาลปกครองชั้นต้นเป็นส่วนหนึ่งของคำแก้อุทธรณ์นี้ และเพิ่มเติมว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้จดทะเบียนนิติบุคคลเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ โดยมีวัตถุประสงค์ในการประกอบ ธุรกิจบริการ ซึ่งวัตถุประสงค์ทั่วไป ข้อ (๑๒) กำหนดว่า ประกอบกิจการบริการด้านกฎหมาย ทางบัญชี ทางวิศวกรรม ทางสถาปัตยกรรม รวมทั้งกิจการโฆษณา ซึ่งในการประกอบกิจการบริการ ด้านกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมต้องมีความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย หรือมีบุคลากร ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายเป็นอย่างดี จึงสามารถให้บริการด้านกฎหมายได้ ประกอบกับ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เข้าเป็นคู่สัญญากับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่จดทะเบียนนิติบุคคล เรื่อยมาจนถึงปัจจุบันเป็นจำนวนมาก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมต้องทราบขั้นตอนและแนวทางในการปฏิบัติ กรณีเข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐเป็นอย่างดี เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เข้าเป็นคู่สัญญากับ ผู้ฟ้องคดีตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ซึ่งในสัญญาจ้าง หน้าที่ ๖ วรรคท้าย ระบุว่า สัญญานี้ทำขึ้นเป็นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน คู่สัญญาได้อ่านและ เข้าใจข้อความโดยละเอียดตลอดแล้วจึงได้ลงลายมือชื่อพร้อมประทับตรา (ถ้ามี) ไว้เป็นสำคัญ ต่อหน้าพยาน และคู่สัญญาต่างยึดถือไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ลงลายมือชื่อ

/และประทับตรา...

และประทับตราไว้เป็นสำคัญแล้ว ย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ศึกษาและเข้าใจในสัญญาดังกล่าวอย่างถ่องแท้แล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นฝ่ายกระทำผิดสัญญา ปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการในสัญญาจ้าง กล่าวอ้างว่าได้ปฏิบัติงานตามการสั่งการและควบคุมของเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกล่าวอ้างที่ขัดกับข้อเท็จจริง ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ให้ถ้อยคำต่อสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๖ สรุปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จดทะเบียนเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ มีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำรงตำแหน่งหุ้นส่วนผู้จัดการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน โดยมีหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดชอบอีก ๑ คน คือ นายพิชัย อินทรสิทธิ์ สำหรับโครงการชุดลอกห้วยบุงแสง บ้านดงห้วยเปลือย หมู่ที่ ๗ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีส่วนเกี่ยวข้องข้อโดยเป็นผู้ยื่นเสนอราคาและเป็นผู้รับจ้างตามสัญญาโครงการชุดลอกห้วยบุงแสง ขอยืนยันว่า ลายมือชื่อตนและตราประทับของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ปรากฏในใบเสนอราคาลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๕ และสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ เป็นลายมือชื่อของตน และตราประทับเป็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จริง และตนทราบรายละเอียดตามสัญญาจ้างเป็นอย่างดี ส่วนสถานที่ในการดำเนินโครงการนั้น เนื่องจากตนไม่ใช่คนในพื้นที่ จึงทราบเพียงว่าห้วยบุงแสงตั้งอยู่ที่บ้านดงห้วยเปลือย หมู่ที่ ๗ แต่ไม่เคยเดินทางไปห้วยบุงแสง จึงไม่ทราบว่าตั้งอยู่ที่ใด ในการลงพื้นที่นั้น ตนลงพื้นที่ประมาณ ๒ ครั้ง ในช่วงต้น ซึ่งผู้ชี้จุดจะเป็นเจ้าหน้าที่จากฝ่ายโยธา ซึ่งตนจำไม่ได้ว่าเป็นใคร อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังได้ให้ถ้อยคำว่าการดำเนินโครงการไม่มีปัญหาอุปสรรคประการใด และทราบว่างานแล้วเสร็จตามสัญญาทุกประการจากการรายงานของลูกจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่เป็นผู้ดำเนินโครงการ ตนขอยืนยันว่าใบส่งมอบงานจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ เรื่อง ส่งมอบงานจ้างและแจ้งหนี้ เพื่อแจ้งว่างานแล้วเสร็จและขอให้คณะกรรมการตรวจรับจ้างทำการตรวจรับงานชุดลอกฯ ต่อไปนั้น ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้จัดทำขึ้น และตนเดินทางไปลงนามในเอกสารดังกล่าวที่องค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทองด้วยตนเอง ตนขอยืนยันว่าลายมือชื่อของตนที่ปรากฏในใบส่งมอบงานจ้างเป็นลายมือชื่อที่แท้จริงของตน และตราประทับเป็นตราประทับจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และยืนยันว่า ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบนั้น งานแล้วเสร็จสมบูรณ์ มีปริมาณงานครบถ้วนถูกต้องตามสัญญา เมื่อข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติว่าได้มีการสร้างเอกสารหลักฐานอันเป็นเท็จ เพื่อนำมาประกอบการเบิกจ่ายเงินโครงการชุดลอกห้วยบุงแสง บ้านดงห้วยเปลือย หมู่ที่ ๗ อันได้แก่ เอกสารบันทึกการควบคุมงานของช่างผู้ควบคุมงานประจำวัน ใบส่งมอบงานจ้าง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงนามในเอกสารดังกล่าวซึ่งถือเป็นเอกสารหลักฐานสำคัญใช้สำหรับประกอบการเบิกจ่ายเงิน และมีการปลอมแปลงเอกสารใบตรวจรับงานจ้าง ทำให้ผู้ฟ้องคดีเชื่อว่าได้มีการดำเนินการชุดลอกห้วยบุงแสง บ้านดงห้วยเปลือย หมู่ที่ ๗ แล้วเสร็จจริง และมีการอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยมีได้บอกสงวนสิทธิในการเรียกค่าปรับไว้ แต่เมื่อไม่มีการดำเนินการชุดลอกห้วยบุงแสง บ้านดงห้วยเปลือย หมู่ที่ ๗ จริง แต่มีการดำเนินการชุดลอก

/บริเวณหนองบัว...

บริเวณหนองบัวซึ่งไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ สน ๗๑๖๐๒/๓๗๘ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ เพื่อเป็นการบอกเลิกสัญญาและสงวนสิทธิค่าปรับสัญญา และถึงแม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะมีได้บอกสงวนสิทธิค่าปรับไว้ก็ตาม แต่สัญญาพิพาท ข้อ ๑๕ วรรคสอง กำหนดให้ค่าปรับที่จะเรียกเอาตามสัญญานี้ สามารถเรียกเอาได้แม้จะไม่ได้บอกสงวนสิทธิไว้ ในเวลารับชำระหนี้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองคืนเงินค่าจ้างให้กับผู้ฟ้องคดี และข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบพื้นที่บริเวณห้วยบุงแสง บ้านดงห้วยเปลือย หมู่ที่ ๗ เป็นพื้นที่ทำการเกษตรกร ซึ่งการขุดลอกห้วยบุงแสงตามโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำขุดลอกห้วยบุงแสง บ้านดงห้วยเปลือย หมู่ที่ ๗ นั้น เกษตรกรจำนวนมากจะสามารถใช้น้ำในการทำการเกษตร ในฤดูแล้งได้อย่างเพียงพอ เช่น การทำนาปรัง การปลูกผัก การปลูกข้าวโพด เป็นต้น แต่การขุดลอก บริเวณหนองบัวนั้นไม่ทำให้เกิดประโยชน์อย่างใด เพราะการขุดลอกนอกจากความยาวไม่เป็นไปตาม กำหนดแล้ว ความลึกและความกว้างในการขุดลอก ยังไม่เป็นไปตามแบบแปลนและข้อกำหนด ในสัญญา ไม่สามารถเก็บกักน้ำไว้ได้ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีและประชาชนไม่สามารถใช้ประโยชน์ จากการขุดลอกบริเวณหนองบัวได้อย่างสิ้นเชิง ฉะนั้น การไม่ดำเนินการขุดลอกห้วยบุงแสง แต่ขุดลอกหนองบัว จึงทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์โครงการและทำให้เกิดความเสียหาย เต็มจำนวนที่กำหนดไว้ในสัญญาเป็นเงินจำนวน ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท การที่ผู้ฟ้องคดีเรียกให้ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองคืนเงินจำนวน ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี และชำระค่าปรับแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๑๙๖,๓๐๐ บาท พร้อมอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับจากวันที่ผิดนัด (วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๙) จนถึงวันฟ้องเป็นเงิน ๑,๕๓๒ บาท รวมเป็นเงิน จำนวน ๑๙๗,๘๓๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินจำนวน ๑๙๖,๓๐๐ บาท จนกว่าจะชำระแล้วเสร็จจึงชอบแล้ว และเมื่อคดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง ซึ่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๑ กำหนดให้ยื่นฟ้องคดีภายใน ๕ ปี และหากจะฟังว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองถูกร้องทุกข์ในคดี ในฐานะเป็นผู้สนับสนุนตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๒ ก็ต้องถืออายุความในคดีอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ ซึ่งมีอายุความ ๑๕ ปี และผู้ฟ้องคดีก็ได้ยื่นฟ้องภายใน กำหนดเวลาอายุความดังกล่าวแล้ว อุทธรณ์ในประเด็นนี้ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงฟังไม่ขึ้น

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงตามคำสั่งศาลปกครองสูงสุดว่า หลังจากผู้ฟ้องคดีได้มีการดำเนินการ ร้องทุกข์กล่าวโทษผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๔ ต่อมา พนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใดๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล หรือเจ้าของทรัพย์สินนั้น ฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริต และฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือกรอกข้อความ

/ลงในเอกสาร...

ลงในเอกสาร รับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๔) ประกอบมาตรา ๘๖ และฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอาญาคดีทุจริตและ ประพฤติมิชอบภาค ๔

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลง เป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟัง สรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือ ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่น จากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่นประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โครงการช่วยเหลือฟื้นฟูความเสียหายจาก ภัยพิบัติธรรมชาติและสาธารณภัย เงินเฉพาะกิจเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับช่วยเหลือและฟื้นฟูพื้นที่ ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยหลังน้ำลด ต่อมา ผู้ฟ้องคดีดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้เสนอราคาต่ำสุด ผู้ฟ้องคดีจึงได้ทำสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ว่าจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชุดลอกห้วยบุงแสง บ้านดงห้วยเปลือย หมู่ที่ ๗ ตำบลดงหม้อทอง อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร มีรายละเอียดตามปริมาณงาน และแบบแปลนที่กำหนด กำหนดแล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับถัดจากวันที่ลงนามในสัญญา วงเงินค่าจ้างจำนวน ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องเริ่มทำงานภายในวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ และให้แล้วเสร็จบริบูรณ์ภายในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งสัญญาจ้างพิพาท ข้อ ๒ เอกสารอันเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา กำหนดว่า เอกสารแนบท้ายสัญญาดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็น ส่วนหนึ่งของสัญญานี้ ๒.๑ ผนวก ๑ สำเนาใบแจ้งปริมาณงาน (บัญชีรายการก่อสร้าง) จำนวน ๑ แผ่น ๒.๒ ผนวก ๒ สำเนาใบเสนอราคา จำนวน ๒ แผ่น ๒.๓ ผนวก ๓ แบบรูปและ แบบรายการละเอียด จำนวน ๑ ชุด แบบขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๒ แผ่น ซึ่งแบบรูป และแบบรายการละเอียดจำนวน ๑ ชุด ประกอบด้วย (๑) โครงการเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ โครงการ ช่วยเหลือฟื้นฟูความเสียหายจากภัยธรรมชาติและสาธารณภัย (๒) รายละเอียดโครงการพัฒนา

/พันฟู...

ฟื้นฟูแหล่งน้ำขุดลอกห้วยบุงแสง บ้านดงห้วยเป็ลือย หมู่ที่ ๗ ตำบลดงหม้อทอง อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร (๓) รูปแบบแปลนโครงการ (๔) รูปแบบป้ายโครงการ (๕) แบบ พร.๔ (๖) แบบ พร.๕ (๗) แผนผังแสดงจุดบริเวณดำเนินงานโครงการขุดลอกห้วยบุงแสง ซึ่งในวันทำสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำหลักประกันเป็นหนังสือค้ำประกันของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาพังโคน ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ เป็นเงินจำนวน ๙๘,๑๕๐ บาท มอบให้ผู้ฟ้องคดีเพื่อเป็นหลักประกัน การปฏิบัติตามสัญญา จากนั้น เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองพร้อมคณะกรรมการ ได้ออกสำรวจพื้นที่บริเวณห้วยบุงแสงซึ่งเป็นบริเวณที่จะดำเนินการก่อสร้าง ปรากฏตามแบบบันทึก การควบคุมงานประจำวัน ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการขุดลอก ที่หนองบัว แต่ขุดลอกได้เพียงบางส่วน และลงชื่อในหนังสือส่งมอบงานจ้างและแจ้งหนี้ ตามหนังสือ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้จัดทำขึ้น ซึ่งคณะกรรมการตรวจรับจ้าง ได้ตรวจรับงาน และจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พร้อมทั้งคืนหนังสือค้ำประกันของ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาพังโคน ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งต่อมามีการร้องเรียนต่อ สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๖ ว่า จุดที่ดำเนินโครงการตามสัญญาพิพาท ไม่ใช่สถานที่ที่ระบุไว้ในสัญญา ปริมาณงานไม่ครบแต่ทำการเบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้าง เจ้าหน้าที่ของสำนักตรวจเงินแผ่นดิน จังหวัดสกลนครและสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ จังหวัดอุดรธานี ได้เข้าตรวจสอบ โครงการดังกล่าว โดยมีเจ้าหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีและนายประดับ สังข์ครุฑ ผู้อำนวยการกองช่าง เป็นผู้นำชี้บริเวณขุดลอก ว่าได้มีการดำเนินโครงการฯ ที่บริเวณหนองบัวไม่ใช่ห้วยบุงแสงตามที่ กำหนดไว้ในสัญญา และมีปริมาณงานที่ขุดลอกขาดไปร้อยละ ๘๖.๖๕ และเห็นว่า การไม่ดำเนิน โครงการที่ห้วยบุงแสงตามที่กำหนดไว้ในสัญญานั้นส่งผลให้โครงการฯ ดังกล่าวไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ของโครงการตามรายละเอียดและข้อมูลประกอบด้านโครงสร้างพื้นฐาน โครงการขอรับ การสนับสนุนงบประมาณขุดลอกห้วยบุงแสง ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ขอรับการสนับสนุนจาก กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงถือว่าเกิดความเสียหายแก่ทางราชการเต็มตามจำนวนที่ กำหนดไว้ในสัญญา คือ ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินพิจารณาแล้วเห็นชอบกับ ผลการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จึงมีหนังสือ ลับมาก ที่ ตผ ๐๐๔๖ อด/๑๐๘๐ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งทางอาญา ทางวินัย และทางแพ่ง ผู้ฟ้องคดีจึงมีคำสั่ง ที่ ๓๖๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงกับเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และในส่วนของ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อสำนักงานป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ เขต ๔ และได้มีหนังสือ ที่ สน ๗๑๖๐๒/๗๐๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองคืนเงินจำนวน ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี ภายในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเพิกเฉย ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ สน ๗๑๖๐๒/๘๓๖ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ และหนังสือ ที่ สน ๗๑๖๐๒/๑๕๕ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองคืนเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ และวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ตามลำดับ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยังคงเพิกเฉย ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ สน ๗๑๖๐๒/๓๗๘ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ขอบอกเลิกสัญญา ตั้งแต่วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป และปรับตามเงื่อนไขสัญญา ข้อ ๑๕ ตั้งแต่วันถัดจากวันครบกำหนดอายุสัญญาจนถึงวันบอกเลิกสัญญาจำนวนร้อยละสิบของจำนวนเงินค่าจ้าง โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองนำเงินค่าปรับจำนวน ๑๙๖,๓๐๐ บาท ไปชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายใน ๑๐ วัน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้รับหนังสือดังกล่าว เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ แต่ยังคงเพิกเฉย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชำระเงินค่าจ้างตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองรับไปโดยไม่มีสิทธิจำนวน ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับจากวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๕ ถึงวันฟ้องคดี จำนวน ๕๖๗,๒๐๖ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๒,๕๓๐,๒๐๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของจำนวนเงิน ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชำระเงินค่าปรับจำนวน ๑๙๖,๓๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับจากวันที่ผิดนัด (วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๙) จนถึงวันฟ้องเป็นเงิน ๑,๕๓๒ บาท รวมเป็นเงิน ๑๙๗,๘๓๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของจำนวนเงิน ๑๙๖,๓๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดี ในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ฟ้องคดี ได้มีคำสั่ง ที่ ๒๓๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงโทษลดชั้นเงินเดือนนายคนองเดช แก้วอินตา ช่างโยธา มีคำสั่ง ที่ ๓๗๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๘ ไล่นายประดับ สังข์ครุฑ ผู้อำนวยการกองช่าง ออกจากราชการ และมีคำสั่ง ที่ ๒๕๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ ปลดนายสมพร วรรณบุรี รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ออกจากราชการ และในส่วนของความรับผิดทางละเมิด ผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ให้นายสุภชัย พูลมา ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล นายสมพรและนายประดับชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตรา ๑ ใน ๓ ส่วน ของจำนวนค่าเสียหายเต็มจำนวน ๒,๔๕๘,๖๗๕.๔๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๘๑๙,๕๕๒.๔๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๙ ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันหรือแทนกันกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๑,๘๕๕,๕๓๒.๖๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑,๖๕๐,๒๓๖.๙๖ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ โดยให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คืบค่าธรรมเนียมศาลบางส่วน ตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่เห็นฟ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

/คดีมีปัญหา...

คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองก่อนว่า ผู้ฟ้องคดี ยื่นฟ้องคดีภายในกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีหรือไม่

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีเป็นราชการส่วนท้องถิ่นได้ทำสัญญาว่าจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ให้ขุดลอกห้วยบุงแสง บ้านดงห้วยเปลือย หมู่ที่ ๗ ตำบลดงหม้อทอง อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร ซึ่งสัญญาดังกล่าวมีลักษณะเป็นสัญญา ที่จัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภค จึงเป็นสัญญาทางปกครอง ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ขุดลอกห้วยบุงแสงตามที่กำหนดไว้ในสัญญาพิพาท และปริมาณดินที่ขุดไม่เป็นไปตามสัญญา อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามสัญญา ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองคืนเงินค่าจ้างที่รับไปพร้อมดอกเบี้ย และขอให้ชำระค่าปรับ จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง อันเป็น คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยที่การฟ้องคดีพิพาทเกี่ยวกับ สัญญาทางปกครองนั้น มาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันบัญญัติให้ยื่นฟ้องภายในห้าปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดี เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือ ลับมาก ที่ ๓๗ ๐๐๔๖ อด/๑๐๘๐ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ แจ้งผลการตรวจสอบสืบสวนให้ผู้ฟ้องคดีทราบและแจ้งให้ดำเนินการ กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งทางอาญา ทางวินัย และทางแพ่ง แม้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดี ได้รับหนังสือฉบับนี้เมื่อใด แต่ย่อมไม่เร็วไปกว่าวันที่ลงในหนังสือดังกล่าว กรณีจึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดี รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ ต่อศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการยื่นฟ้องภายในระยะเวลา การฟ้องคดีตามที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะต้องคืนเงินค่าจ้างและต้องชำระค่าปรับ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า สัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ระหว่าง องค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทอง ในฐานะผู้ว่าจ้าง กับ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บ่อแก้วก่อสร้าง ในฐานะผู้รับจ้าง ข้อ ๑ กำหนดว่า ผู้ว่าจ้างตกลงจ้างและผู้รับจ้างตกลงรับจ้างทำงานโครงการ ขุดลอกห้วยบุงแสง บ้านดงห้วยเปลือย หมู่ที่ ๗ ปากบนกว้าง ๑๓.๐๐ เมตร ปากล่างกว้าง ๖.๐๐ เมตร ยาว ๑,๒๕๐ เมตร ลึกเฉลี่ย ๓.๐๐ เมตร ลาดเอียง ๑/๑.๕ หรือปริมาณดินขุดไม่น้อยกว่า ๓๕,๖๒๕ ลูกบาศก์เมตร พร้อมปรับแต่งคันดินให้เรียบร้อย ข้อ ๒ เอกสารอันเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา กำหนดว่า เอกสารแนบท้ายสัญญาดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญานี้ ๒.๑ ผนวก ๑ สำเนาใบแจ้งปริมาณ (บัญชีรายการก่อสร้าง) จำนวน ๑ แผ่น ๒.๒ ผนวก ๒ สำเนา

/ใบเสนอราคา...

ใบเสนอราคา จำนวน ๒ แผ่น ๒.๓ ผนวก ๓ แบบรูปและแบบรายการละเอียด จำนวน ๑ ชุด แบบขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๒ แผ่น ... ข้อ ๔ ค่าจ้างและการจ่ายเงิน วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ผู้ว่าจ้างตกลงจ่ายและผู้รับจ้างตกลงรับเงินค่าจ้าง เป็นเงินจำนวน ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านเก้าแสนหกหมื่นสามพันบาทถ้วน) ...

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ว่าจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชุดลอกห้วยบุงแสง บ้านดงห้วยเปลือย หมู่ที่ ๗ ตำบลดงหม้อทอง อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร และมีการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างจำนวน ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หลังจากนั้น สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน โดยสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๖ ได้ตรวจสอบสืบสวนกรณีดังกล่าวแล้วพบว่า มีการดำเนินโครงการที่บริเวณหนองบัวไม่ใช้ห้วยบุงแสงตามที่กำหนดไว้ในสัญญา และมีปริมาณงานที่ชุดลอกขาดไป ร้อยละ ๘๖.๖๕ ซึ่งการไม่ดำเนินการชุดลอกที่ห้วยบุงแสงตามที่กำหนดไว้ในสัญญานั้นส่งผลให้ โครงการชุดลอกห้วยบุงแสงตามโครงการเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ โครงการช่วยเหลือฟื้นฟู ความเสียหายจากภัยธรรมชาติและสาธารณภัยของผู้ฟ้องคดีไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ ขอบรับการสนับสนุนงบประมาณชุดลอกห้วยบุงแสง ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่ขอรับการสนับสนุนจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงถือว่าเกิดความเสียหายแก่ทางราชการ เต็มตามจำนวนที่กำหนดไว้ในสัญญา คือ ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินพิจารณา แล้วเห็นชอบกับผลการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จึงมีหนังสือ ลับมาก ที่ ตผ ๐๐๔๖ อด/๑๐๘๐ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการกับผู้ที่มี ส่วนเกี่ยวข้องทั้งทางอาญา ทางวินัย และทางแพ่ง โดยในส่วนของ การดำเนินการทางวินัย ผู้ฟ้องคดี ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงกับเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และต่อมา ได้มีคำสั่ง ที่ ๒๓๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ลงโทษลดขั้นเงินเดือนนายคนองเดช แก้วอินทร์ตา ช่างโยธา มีคำสั่ง ที่ ๓๗๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๘ โลงนายประดับ สังข์ครุฑ ผู้อำนวยการกองช่าง ออกจากราชการ และมีคำสั่ง ที่ ๒๕๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ ปลดนายสมพร วรรณบุรี รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ออกจากราชการ ในส่วน ความรับผิดชอบละเมิด ผู้ฟ้องคดีได้มีคำสั่งลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ให้นายสุภชัย พูลมา ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล นายสมพรและนายประดับใช้ค่าสินไหมทดแทนในอัตรา ๑ ใน ๓ ส่วน ของจำนวนค่าเสียหายเต็มจำนวน ๒,๔๕๘,๖๗๕.๔๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๘๑๙,๕๕๒.๔๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๙ สำหรับในส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งสองต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๔ ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังเป็นที่ยุติว่า ไม่มีการชุดลอกห้วยบุงแสง แต่มีการดำเนินการชุดลอกหนองบัวแทน การที่ผู้ฟ้องคดี

/ขอรับ...

ขอรับงบประมาณจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูความเสียหายของพื้นที่ห้วยบุงแสงที่เสียหายจากภัยธรรมชาติ ให้กลับสู่สภาพเดิม เพิ่มศักยภาพและประสิทธิผลการกักเก็บน้ำของลำห้วยมายตอนกลาง สำหรับให้เกษตรกรไว้ใช้เพื่อการเกษตรในช่วงฤดูแล้ง เพื่อเป็นแหล่งน้ำและเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลา ใช้ในการเกษตรและอุปโภคและบริโภค และเพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของราษฎรให้ดีขึ้น จึงส่งผลให้โครงการขุดลอกห้วยบุงแสงของผู้ฟ้องคดีไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ ที่ขอรับการสนับสนุนงบประมาณขุดลอกห้วยบุงแสง ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ และถือว่าเกิดความเสียหายแก่ทางราชการเต็มตามจำนวน

ส่วนกรณีที่ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่าไม่ทราบถึงจุดพิกัดในการขุดลอกว่า ห้วยบุงแสงอยู่ที่ใด และทำงานตามที่เจ้าหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ชี้จุด นั้น จากการสืบสวนของสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๖ พบว่า รายละเอียดและข้อมูลประกอบด้านโครงสร้างพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ โครงการขอรับการสนับสนุนงบประมาณขุดลอกห้วยบุงแสง ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ บ้านดงห้วยเปลือย หมู่ที่ ๗ ขององค์การบริหารส่วนตำบลดงหม้อทอง ที่ขอรับการสนับสนุนจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ปรากฏเอกสารของคณะกรรมการ กำหนดราคากลางตลอดจนแบบรูปรายการและแผนผังที่ตั้งของห้วยบุงแสงแนบรายละเอียดโครงการฯ ระบุแผนผังที่ตั้งของห้วยบุงแสงว่าตั้งอยู่ที่ริมถนนสายบ้านเหล่าฝักใส - บ้านหนองทุ่ม และยังปรากฏแผนที่ตั้งของห้วยบุงแสงในเอกสารแนบท้ายสัญญาจ้างพิพาท และนายประดับ สังข์ครุฑ ผู้ควบคุมงาน รู้ตั้งแต่ต้นว่าโครงการขุดลอกห้วยบุงแสงดำเนินการผิดจุดจากห้วยบุงแสงมาเป็นหนองบัว แต่กลับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไปดำเนินโครงการที่หนองบัว และปรากฏจากบันทึกสังเกตการณ์ของสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดสกลนครและสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๖ ที่นายประดับเองเป็นผู้นำชี้ว่าแบบรูปและปริมาณงานไม่เป็นไปตามสัญญา และใช้ความเป็นผู้บังคับบัญชาสั่งการให้นายคนองเดช แก้วอินทร์ตา ผู้ได้บังคับบัญชาทำรายงานผู้ควบคุมงาน ย้อนหลังและให้ตรวจรับงานดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ลงนามในเอกสารบันทึกการควบคุมงาน ที่นายคนองเดชจัดทำขึ้นด้วย สอดคล้องกับการให้ถ้อยคำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต่อสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๖ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ยื่นเสนอราคาและเป็นผู้รับจ้าง ตามสัญญาพิพาท เกี่ยวกับสถานที่ในการดำเนินโครงการฯ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงพื้นที่ประมาณ ๒ ครั้ง ในช่วงต้น ผู้ชี้จุดเป็นเจ้าหน้าที่จากฝ่ายโยธา ทราบจากรายงานของลูกจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า งานแล้วเสร็จทุกประการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้เดินทางไปลงนามในเอกสารดังกล่าวด้วยตนเอง โดยยืนยันว่าลายมือชื่อที่ปรากฏในใบส่งมอบงานและที่ปรากฏที่หน้าฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณ รายจ่าย เป็นลายมือชื่อของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และตราประทับเป็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จริง และยืนยันว่าใบส่งมอบงานจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ เรื่อง ส่งมอบงานจ้าง และแจ้งหนี้ เพื่อแจ้งว่างานแล้วเสร็จ และขอให้คณะกรรมการตรวจรับจ้างทำการตรวจรับ

/งานขุดลอก...

งานชุดลอก ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้จัดทำขึ้น จึงเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หนึ่งส่วน ผู้จัดการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล ทราบถึงจุดพิกัดในการดำเนินงานตามสัญญามาตั้งแต่ต้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อ้างว่าไม่ทราบถึงจุดพิกัดในการชุดลอกห้วยบุงแสง และทำงานตามที่เจ้าหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ชี้จุด นั้น เป็นการผิดวิสัยของผู้รับจ้างที่ต้องตรวจสอบสถานที่ในการ ทำงานตามสัญญาจ้างก่อนเข้าเสนอราคาและในขณะที่ทำสัญญาจ้างพิพาท อีกทั้งยังปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงนามในเอกสารบันทึกการควบคุมงานที่นายคนองเดชจัดทำขึ้นย้อนหลัง ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองที่อ้างว่าตนไม่ใช่คนในพื้นที่จึงไม่ทราบถึงจุดพิกัดของห้วยบุงแสง จึงไม่อาจรับฟังได้ และไม่อาจถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้รับประโยชน์จากการชุดลอกหนองบัวแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างตามสัญญาจ้างพิพาท ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะต้อง คืนเงินค่าจ้างตามสัญญาจ้างพิพาท จำนวน ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ว่า การชุดลอกบริเวณหนองบัวไม่ทำให้เกิดประโยชน์ ประชาชนไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ นั้น ฟังขึ้น

สำหรับกรณีผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชำระเงินค่าปรับจำนวน ๑๙๖,๓๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับจากวันที่ผิดนัด (วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๙) จนถึงวันฟ้องเป็นเงิน ๑,๕๓๒ บาท รวมเป็นเงิน ๑๙๗,๘๓๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของจำนวนเงิน ๑๙๖,๓๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า มาตรา ๓๘๑ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ถ้าเจ้าหนี้ยอมรับชำระหนี้แล้ว จะเรียกเอาเบี้ยปรับได้ต่อเมื่อได้บอกสงวนสิทธิไว้เช่นนั้นในเวลา รับชำระหนี้ และสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า หากผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา และผู้ว่าจ้าง ยังมีได้บอกเลิกสัญญา ผู้รับจ้างจะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ว่าจ้างเป็นจำนวนเงินวันละ ๑,๐๐๐ บาท และจะต้องชำระค่าใช้จ่ายในการควบคุมงาน ในเมื่อผู้ว่าจ้างต้องจ้างผู้ควบคุมงานอีกต่อหนึ่ง เป็นจำนวนเงินวันละ ๑,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันที่กำหนดแล้วเสร็จตามสัญญา หรือวันที่ผู้ว่าจ้าง ได้ขยายให้จนถึงวันที่ทำงานแล้วเสร็จจริง... เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่งมอบงาน ตามหนังสือลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ดำเนินการ ชุดลอกตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างพิพาท หรือไม่สามารทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนด ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะบอกเลิกสัญญาหรือสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้งานหรือปฏิเสธ ไม่รับงานได้ แต่เมื่อคณะกรรมการตรวจรับการจ้างได้ตรวจรับงาน และผู้ฟ้องคดีได้จ่ายเงินค่าจ้าง ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดียอมรับชำระหนี้แล้ว เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่สงวนสิทธิที่จะ เรียกเอาค่าปรับในเวลาผู้ฟ้องคดีรับชำระหนี้ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจเรียกเอาค่าปรับตามสัญญา ตามมาตรา ๓๘๑ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้

ในส่วนของดอกเบี้ย นั้น เห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๐๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ถ้าเวลาอันจะพึงชำระหนี้นั้นมีได้กำหนดลงไว้ หรือจะอนุমানจากพฤติการณ์

/ทิ้งปวง...

ทั้งปวงก็ไม่ได้ไซ้ ท่านว่าเจ้าหนี้อย่อมจะเรียกให้ชำระหนี้ได้โดยพลัน และฝ่ายลูกหนี้ก็ย่อมจะชำระหนี้ของตนได้โดยพลันดุษณีกัน มาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ถ้าหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ได้ให้คำเตือนลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้ยังไม่ชำระหนี้ไซ้ ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัด เพราะเขาเตือนแล้ว มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า หนี้เงินนั้น ท่านให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดร้อยละเจ็ดกึ่งต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้นโดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรับผิดชอบเงินค่าจ้างจำนวน ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี อันเป็นหนี้ที่ไม่ได้กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหนี้อย่อมมีสิทธิเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นลูกหนี้ชำระหนี้ได้โดยพลัน ตามมาตรา ๒๐๓ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเมื่อผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือที่ สน ๗๑๖๐๒/๗๐๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ หนังสือ ที่ สน ๗๑๖๐๒/๘๓๖ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ และหนังสือ ที่ สน ๗๑๖๐๒/๑๕๕ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คืนเงินค่าจ้างจำนวน ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ และวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ตามลำดับ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพิกเฉยมิได้คืนเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงตกเป็นผู้ผิดนัด เพราะเขาเตือนแล้วตามนัยมาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน เมื่อไม่ปรากฏหลักฐานใบตอบรับหนังสือของผู้ฟ้องคดี ที่ สน ๗๑๖๐๒/๗๐๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ และหนังสือ ที่ สน ๗๑๖๐๒/๘๓๖ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อใด มีเพียงหลักฐานใบตอบรับหนังสือของผู้ฟ้องคดี ที่ สน ๗๑๖๐๒/๑๕๕ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ เมื่อหนังสือดังกล่าวกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นำเงินค่าจ้างจำนวน ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท ส่งคืนผู้ฟ้องคดีภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพิกเฉย ไม่ชำระ จึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตกเป็นผู้ผิดนัดนับแต่วันถัดจากวันดังกล่าว คือ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิเรียกดอกเบี้ยระหว่างผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ จนถึงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น จำนวน ๔๘๓ วัน คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวนทั้งสิ้น ๑๙๔,๕๙๑.๘๐ บาท ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ รวมเป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้นจำนวน ๒,๑๕๗,๕๙๑.๘๐ บาท (๑,๙๖๓,๐๐๐ + ๑๙๔,๕๙๑.๘๐) พร้อมทั้งต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท นับตั้งแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

สำหรับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้น เห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๐๗๐ บัญญัติว่า เมื่อใดห้างหุ้นส่วนซึ่งจดทะเบียนผิดนัดชำระหนี้ เมื่อนั้นเจ้าหนี้ของ

/ห้างหุ้นส่วน...

ห้างหุ้นส่วนนั้นชอบที่จะเรียกให้ชำระหนี้เอาแต่ผู้เป็นหุ้นส่วนคนใดคนหนึ่งก็ได้ มาตรา ๑๐๗๗ (๒) บัญญัติว่า อันห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้น คือห้างหุ้นส่วนประเภทหนึ่ง ซึ่งมีผู้เป็นหุ้นส่วนสองจำพวก ดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ (๑) ... (๒) ผู้เป็นหุ้นส่วนคนเดียวหรือหลายคนซึ่งต้องรับผิดชอบร่วมกัน ในบรรดาหนี้ของห้างหุ้นส่วนไม่มีจำกัดจำนวนอีกจำพวกหนึ่ง และมาตรา ๑๐๘๗ บัญญัติว่า อันห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้น ท่านว่าต้องให้แต่เฉพาะผู้เป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดชอบเท่านั้น เป็นผู้จัดการ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อันเป็นหุ้นส่วน จำพวกไม่จำกัดความรับผิดชอบ จึงต้องร่วมกันกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับผิดชอบชำระหนี้จำนวนดังกล่าว ให้แก่ผู้ฟ้องคดีด้วย ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๐๗๐ มาตรา ๑๐๗๗ (๒) ประกอบมาตรา ๑๐๘๗ แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

อย่างไรก็ตาม ในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุดได้มีการตรา พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ มาตรา ๓ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๗ ถ้าจะต้องเสียดอกเบี้ยแก่กันและมีได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้ โดยนิติกรรมหรือโดยบทกฎหมายอันชัดแจ้ง ให้ใช้อัตราร้อยละสามต่อปี พรรคสอง อัตรา ตามพรรคหนึ่งอาจปรับเปลี่ยนให้ลดลงหรือเพิ่มขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของ ประเทศได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยปกติให้กระทรวงการคลังพิจารณาทบทวนทุกสามปี ให้ใกล้เคียงกับอัตราเฉลี่ยระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝากกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมของ ธนาคารพาณิชย์” มาตรา ๔ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๒๔ หนี้เงินนั้น ให้คิดดอกเบี้ยในระหว่าง เวลาผินัดในอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี...” มาตรา ๖ บัญญัติว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ ใช้บังคับ และมาตรา ๗ บัญญัติว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ พณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยผินัดที่ถึงกำหนดเวลา ชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยผินัด ในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ โดยผลบังคับของพระราชกำหนดดังกล่าว ดอกเบี้ยผินัดในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดดังกล่าวใช้บังคับยังคงคิดในอัตรา ร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินค่าจ้าง ส่วนดอกเบี้ยผินัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่พระราชกำหนดดังกล่าวใช้บังคับเป็นต้นไป ต้องคิดดอกเบี้ย ในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความใน

มาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินค่าจ้าง

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร่วมกันหรือแทนกันกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๑,๘๕๕,๕๓๒.๖๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑,๖๕๐,๒๓๖.๙๖ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จ โดยให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คืบค่าธรรมเนียมศาล บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยบางส่วน

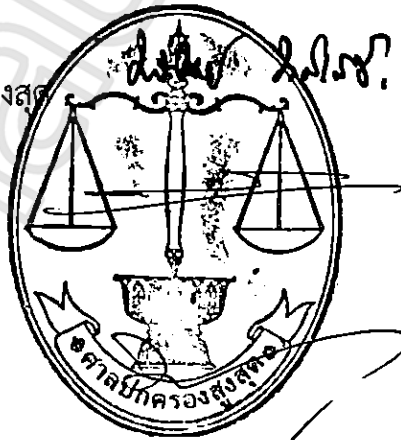
พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๒,๑๕๗,๕๙๑.๘๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑,๙๖๓,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี

นายไชยเดช ดันติเวสส
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายมานิตย์ วงศ์เสรี
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสัมฤทธิ์ อ่อนคำ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสุมาลี ลิ้มปโหวาท
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายวุฒิชัย ไทยเจริญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางสาวสิริภัทร โชควิเศษชัยสิทธิ์

